

**Dz.U. 2018 poz. 167****OBWIESZCZENIE  
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 8 grudnia 2017 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo celne**

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1880), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 379, 1537 i 1926),
- 2) ustawą z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury (Dz. U. poz. 1086)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 6 grudnia 2017 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 160–203, art. 205, art. 206, art. 208, art. 209, art. 211–232 i art. 234–260 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 379, 1537 i 1926), które stanowią:

„Art. 160. 1. Znosi się:

- 1) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej;
- 2) Szefa Służby Celnej;
- 3) dyrektorów izb skarbowych;
- 4) dyrektorów izb celnych;
- 5) dyrektorów urzędów kontroli skarbowej;
- 6) naczelników urzędów celnych.

2. Izba skarbowa kontynuuje działalność i staje się izbą administracji skarbowej.

3. Należności i zobowiązania izby skarbowej stają się należnościami i zobowiązaniami izby administracji skarbowej.

4. Izbę administracji skarbowej łączy się z, mającymi siedzibę w tym samym województwie, izbą celną i urzędem kontroli skarbowej.

5. Izba administracji skarbowej wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki łączonych jednostek, bez względu na charakter stosunku prawnego, z którego te prawa i obowiązki wynikają.

6. Należności i zobowiązania izby celnej oraz urzędu kontroli skarbowej stają się należnościami i zobowiązaniami izby administracji skarbowej.

7. (uchylony)

8. Znosi się urzędy celne wraz z podległymi oddziałami celnymi.

9. Izba administracji skarbowej wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki urzędów celnych mających siedzibę w tym samym województwie, bez względu na charakter stosunku prawnego, z którego te prawa wynikają.

10. Należności i zobowiązania urzędów celnych mających siedzibę w tym samym województwie, co izba administracji skarbowej, stają się należnościami i zobowiązaniami tej izby administracji skarbowej.

Art. 161. 1. Znosi się Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów.

2. Tworzy się Krajową Szkołę Skarbowości.

3. Krajowa Szkoła Skarbowości przejmuje, z dniem utworzenia, prawa i zobowiązania Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów.

4. Bilans zamknięcia Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów staje się bilansem otwarcia Krajowej Szkoły Skarbowości.

Art. 162. 1. Ustanawia się organy Krajowej Administracji Skarbowej:

- 1) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej;
- 3) dyrektora izby administracji skarbowej;
- 4) naczelnika urzędu celno-skarbowego.

2. Naczelnicy urzędów skarbowych stają się organami Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 163. Tworzy się:

- 1) Krajową Informację Skarbową;
- 2) urzędy celno-skarbowe;
- 3) Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 164. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje zadania w zakresie tworzenia i organizacji Krajowej Administracji Skarbowej i może w tym celu wydawać zarządzenia.

2. W terminie do dnia 28 lutego 2017 r. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1, przy pomocy komórki organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych właściwej w sprawach reformy administracji skarbowej.

3. Zadania w zakresie organizacji urzędu celno-skarbowego wykonuje dyrektor izby skarbowej.

4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w drodze zarządzenia, powoła i określi zakres zadań Pełnomocnika do spraw utworzenia Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

5. Pełnomocnik do spraw organizacji Krajowej Informacji Podatkowej przekształca się w Pełnomocnika do spraw organizacji Krajowej Informacji Skarbowej.

6. Pełnomocnicy, o których mowa w ust. 4 i 5, podlegają Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 165. 1. Pracownicy zatrudnieni w izbach skarbowych stają się, z zastrzeżeniem art. 170, pracownikami zatrudnionymi w izbach administracji skarbowej i zachowują ciągłość pracy. W sprawach wynikających ze stosunku pracy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Pracownicy zatrudnieni w izbach administracji skarbowej otrzymują, nie później niż do dnia 28 lutego 2017 r., pisemną informację o miejscu wykonywania obowiązków służbowych, jeżeli ulega ono zmianie. Brak informacji w tym terminie jest równoznaczny z powierzeniem wykonywania obowiązków służbowych w dotychczasowym miejscu, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Pracownicy zatrudnieni w izbach celnych oraz urzędach kontroli skarbowej oraz funkcjonariusze celnicy pełniący służbę w izbach celnych albo w komórkach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych stają się z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, z zastrzeżeniem art. 170, odpowiednio pracownikami zatrudnionymi w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, zwanych dalej „jednostkami KAS”, albo funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej, zwanymi dalej „funkcjonariuszami”, pełniącymi służbę w jednostkach KAS i zachowują ciągłość pracy i służby. W sprawach wynikających ze stosunku pracy i stosunku służbowego stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Pracownicy izb administracji skarbowej zatrudnieni przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, w Izbach Administracji Skarbowej w Bydgoszczy, Katowicach, Łodzi, Poznaniu i Warszawie realizujący zadania w biurach Krajowej Informacji Podatkowej oraz funkcjonariusze celnicy pełniący służbę w Izbie Celnej w Katowicach realizujący zadania informacji celnej stają się, z zastrzeżeniem art. 170, odpowiednio pracownikami Krajowej Informacji Skarbowej albo funkcjonariuszami realizującymi zadania Krajowej Informacji Skarbowej. W sprawach wynikających ze stosunku pracy i stosunku służbowego stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Pracownicy zatrudnieni przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, w Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów stają się, z zastrzeżeniem art. 170, pracownikami Krajowej Szkoły Skarbowości i zachowują ciągłość pracy. W sprawach wynikających ze stosunku pracy stosuje się przepisy dotychczasowe.

6. Pracownicy zatrudnieni w izbach celnych, urzędach kontroli skarbowej, Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów oraz funkcjonariusze celni pełniący służbę w izbach celnych, nie później niż do dnia 28 lutego 2017 r., otrzymują pisemną informację o miejscu wykonywania obowiązków służbowych, jeżeli ulega ono zmianie. Brak informacji w tym terminie jest równoznaczny z powierzeniem wykonywania obowiązków służbowych w dotychczasowym miejscu.

7. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Art. 166. 1. Pracownicy wywiadu skarbowego i pracownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1, którzy z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stali się pracownikami zatrudnionymi w jednostkach KAS, są uprawnieni, z zastrzeżeniem art. 170, do wykonywania i realizacji zadań na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 13–16, art. 14 ust. 1 pkt 7 i 19 i art. 33 ust. 1 pkt 15 tej ustawy.

2. Funkcjonariusze celni, którzy z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stali się funkcjonariuszami, są uprawnieni, z zastrzeżeniem art. 170, do wykonywania i realizacji zadań na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 13–16 ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Pracownicy wywiadu skarbowego, o których mowa w ust. 1, są uprawnieni, z zastrzeżeniem art. 170, do wykonywania czynności na podstawie art. 113–117, art. 118 ust. 1–17, art. 119 ust. 1–10, art. 120 ust. 1–6, art. 122–126, art. 127 ust. 1–5, art. 128 ust. 1 i art. 131 ust. 1, 2 i 5 ustawy, o której mowa w art. 1.

4. Pracownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej oraz funkcjonariusze celni, o których mowa w ust. 1 i 2, są uprawnieni, z zastrzeżeniem art. 170, do wykonywania czynności na podstawie art. 133 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 167. 1. Pracownicy zatrudnieni w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych i wykonujący zadania w komórkach organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w których zakresie kompetencji jest realizowanie zadań Krajowej Administracji Skarbowej, stają się z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, z zastrzeżeniem art. 170, pracownikami zatrudnionymi w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, wykonują zadania Krajowej Administracji Skarbowej i zachowują ciągłość pracy. W sprawach wynikających ze stosunku pracy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Dyrektor Generalny Ministerstwa Finansów w porozumieniu z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej składa pracownikom, o których mowa w ust. 1, oraz funkcjonariuszom pełniącym służbę w komórkach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję pracy określającą nowe warunki zatrudnienia, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, dotychczasowe miejsce zamieszkania, a także zatrudnienie w komórce organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych właściwej ze względu na zadania Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej składa funkcjonariuszom pełniącym służbę w komórkach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję pełnienia służby określającą nowe warunki pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej w porozumieniu z Dyrektorem Generalnym Ministerstwa Finansów przedkłada pracownikom, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję pełnienia służby określającą nowe warunki pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Art. 168. 1. Pracownicy izb administracji skarbowej oraz pracownicy zatrudnieni w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych wykonujący zadania w zakresie dostarczania usług informatycznych jednostkom KAS stają się z dniem 1 stycznia 2018 r. pracownikami zatrudnionymi w Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej i zachowują ciągłość pracy. W sprawach wynikających ze stosunku pracy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Dyrektor Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej składa pracownikom, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia 31 marca 2018 r., pisemną propozycję pracy określającą nowe warunki zatrudnienia, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Art. 169. 1. Funkcjonariuszowi, który otrzymał propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej, przysługuje stopień służbowy równorzędny do dotychczasowego.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, zachowuje ciągłość służby.

3. Funkcjonariusz, który w dniu otrzymania propozycji zatrudnienia jest uprawniony do świadczeń, o których mowa w art. 93 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, na jego wniosek jest przenoszony do izby administracji skarbowej właściwej ze względu na miejsce stałego zamieszkania. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Propozycja pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej stanowi decyzję ustalającą warunki pełnienia służby. W terminie 14 dni od dnia przyjęcia propozycji przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

5. Złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 4, nie wstrzymuje wykonania decyzji.

6. Do postępowań w sprawach, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996 i 1579).

7. Od decyzji wydanej w postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 170. 1. Stosunki pracy osób zatrudnionych w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz stosunki służbowe osób pełniących służbę w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, wygasają:

- 1) z dniem 31 sierpnia 2017 r., jeżeli osoby te w terminie do dnia 31 maja 2017 r., nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby;
- 2) po upływie 3 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik albo funkcjonariusz złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, jednak nie później niż dnia 31 sierpnia 2017 r.

2. Pracownik albo funkcjonariusz, któremu przedstawiono propozycję zatrudnienia albo pełnienia służby, składa w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania oświadczenie o przyjęciu albo odmowie przyjęcia propozycji. Niezłożenie oświadczenia w tym terminie jest równoznaczne z odmową przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wygaśnięcie stosunku służbowego funkcjonariusza traktuje się jak zwolnienie ze służby.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pracownikom oraz funkcjonariuszom przysługują świadczenia należne odpowiednio w związku z likwidacją urzędu albo zniesieniem jednostki organizacyjnej w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3.

4a. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do pracowników oraz funkcjonariuszy, którzy nabyli prawo do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy.

5. Przepisów ust. 1 i 4 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których mają zastosowanie przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605 i 1807).

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do pracowników, o których mowa w art. 167 ust. 1.

7. Pracownicy, o których mowa w art. 167 ust. 1, oraz funkcjonariusze pełniący służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, którym nie zostanie złożona propozycja określająca nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby w terminie do dnia 31 maja 2017 r., otrzymują pisemną informację o braku propozycji.

Art. 171. 1. W przypadku przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, z dniem określonym w propozycji, dotychczasowy:

- 1) stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony,
- 2) stosunek służby w służbie przygotowawczej albo stałej

– przekształca się odpowiednio w stosunek pracy albo służby w Służbie Celno-Skarbowej, odpowiednio na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony, mianowania do służby przygotowawczej albo służby stałej.

2. Do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej oraz pracy w jednostkach KAS, od którego zależą uprawnienia i świadczenia należne funkcjonariuszowi oraz pracownikowi, wlicza się okres:

- 1) służby w Służbie Celnej;
- 2) pracy w:
  - a) jednostkach organizacyjnych Służby Celnej,

- b) izbach skarbowych i urzędach skarbowych,
- c) urzędach kontroli skarbowej,
- d) Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów,
- e) w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw budżetu i ministra właściwego do spraw instytucji finansowych,
- f) administracji celnej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 159 i art. 209 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się.

Art. 171a. Osoby zajmujące stanowiska oraz pełniące obowiązki naczelników urzędów skarbowych i ich zastępców na podstawie dotychczasowych przepisów wykonują swoje obowiązki do dnia otrzymania aktów powołania na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, nie dłużej niż do dnia 31 maja 2017 r.

Art. 172. Powołanie na stanowisko:

- 1) dyrektora izby administracji skarbowej,
- 2) dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej,
- 3) naczelnika urzędu skarbowego,
- 4) naczelnika urzędu celno-skarbowego,
- 5) dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości,
- 6) dyrektora Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej

– jest równoznaczne z przyjęciem propozycji pracy albo pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej.

Art. 173. Osoby zajmujące stanowiska oraz osoby pełniące obowiązki dyrektorów izb skarbowych, wicedyrektorów izb skarbowych, naczelników urzędów skarbowych i ich zastępców przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, powołane na stanowiska dyrektorów izb administracji skarbowej i ich zastępców oraz naczelników urzędów skarbowych i ich zastępców mogą je zajmować, jeżeli w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy spełnią warunki określone w art. 24 ust. 2 pkt 5 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 174. 1. Urzędnik służby cywilnej, który przyjął propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej, zachowuje prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego za rok 2017.

2. Pracownik, który przyjął propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej i spełnia warunki, o których mowa w art. 216 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, nabywa prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego za rok 2017 proporcjonalnie do okresu pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej.

3. Funkcjonariusz, który przyjął propozycję pracy:

- 1) zachowuje prawo do:
  - a) dodatkowego urlopu wypoczynkowego za rok 2017,
  - b) płatnego urlopu zdrowotnego w roku 2017;
- 2) nie jest obowiązany do zwrotu równowartości pieniężnej składników umundurowania oraz kosztów, o których mowa w art. 132 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 175. Świadczenia socjalne za rok 2017 są przyznawane:

- 1) funkcjonariuszom na podstawie art. 212 ustawy, o której mowa w art. 1, albo z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych utworzonego zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 800) w sytuacji przyjęcia propozycji pracy;
- 2) pracownikom z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych utworzonego zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych albo na podstawie art. 212 ustawy, o której mowa w art. 1, w sytuacji przyjęcia propozycji pełnienia służby.

Art. 176. W przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 147 ustawy, o której mowa w art. 1, pracownicy oraz funkcjonariusze są obowiązani do złożenia, w terminie do dnia 31 marca 2017 r., pisemnej informacji, o której mowa w art. 147 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 147 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1. Przepis art. 147 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się odpowiednio.

Art. 177. Pracownik oraz funkcjonariusz urodzony przed dniem 1 sierpnia 1972 r. składa w terminie do dnia 31 marca 2017 r. oświadczenie, o którym mowa w:

- 1) art. 144 ust. 2 ustawy, o której mowa art. 1, oraz
- 2) art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721); przepis art. 7 ust. 3a tej ustawy stosuje się odpowiednio.

Art. 178. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1:

- 1) postępowania kwalifikacyjne do Służby Celnej, komórek wywiadu skarbowego oraz wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1,
- 2) nabory:
  - a) do korpusu służby cywilnej w komórkach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw instytucji finansowych wykonujących zadania Krajowej Administracji Skarbowej,
  - b) do korpusu służby cywilnej w izbie skarbowej, urzędzie kontroli skarbowej i izbie celnej,
  - c) na stanowisko dyrektora izby skarbowej, dyrektora urzędu kontroli skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego,
- 3) rekrutacje na stanowisko dyrektora izby celnej, naczelnika urzędu celnego i ich zastępców,
- 4) rekrutacje wewnętrzne w Służbie Celnej

– kończą się z dniem 28 lutego 2017 r.

Art. 179. 1. Do funkcjonariusza celnego, który przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpoczął służbę przygotowawczą i jej nie zakończył, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Funkcjonariuszowi celnemu, o którym mowa w ust. 1, zalicza się dotychczas odbyte szkolenia oraz złożone albo potwierdzone egzaminy.

Art. 180. 1. Do postępowań dyscyplinarnych funkcjonariuszy celnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy działu VII rozdziału 2 ustawy, o której mowa w art. 1, chyba że przepisy dotychczasowe są względniejsze dla obwinionego.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, kończy się kadencja rzecznika dyscyplinarnego powołanego na podstawie art. 171 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3.

3. Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, prowadzone na podstawie rozdziału 9 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej prowadzą komisje dyscyplinarne właściwe dla jednostki KAS, w której obwiniony wykonuje obowiązki służbowe po dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przy czym wszystkie dotychczas podjęte czynności pozostają w mocy.

Art. 181. Ocenę okresową członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w przekształcanej, łączonej albo znoszonej jednostce organizacyjnej, urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych oraz funkcjonariusza celnego pełniącego służbę w tych jednostkach sporządza się, jeżeli od dnia sporządzenia ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 12 miesięcy. W przypadku osób ocenianych po raz pierwszy ocenę sporządza się, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy.

Art. 182. 1. Do osób, które były zatrudnione na stanowisku inspektora kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) przepisy:
  - a) art. 9 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 117,
  - b) art. 286 ust. 2 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 118– stosuje się odpowiednio;
- 2) przepisy:
  - a) art. 20 ust. 2 i 4 ustawy wymienionej w art. 28,
  - b) art. 9 ust. 7 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 117– stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do osób spełniających warunek określony w art. 39 ust. 1 pkt 5 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 i posiadających ośmioletni staż pracy w organach administracji podatkowej lub skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy art. 20 ust. 2 i 4 ustawy wymienionej w art. 28, stosuje się w brzmieniu dotychczasowym. Zakres tematyczny egzaminu na doradcę podatkowego w stosunku do tych osób jest ustalany przez Państwową Komisję

Egzaminacyjną do Spraw Doradztwa Podatkowego po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Do osób, które przed dniem wejścia w życie ustawy były funkcjonariuszami celnymi w służbie stałej i posiadały ośmioletni staż służby w organach celnych, przepisy art. 20 ust. 2, 4 i 5 ustawy zmienianej w art. 28 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.

4. Przez rozstrzyganie spraw, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 28, rozumie się także przeprowadzanie do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy kontroli skarbowej.

Art. 183. 1. Do stażu służby funkcjonariusza w Służbie Celno-Skarbowej, o którym mowa w art. 20 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 28, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełnił służbę stałą w Służbie Celnej i nie posiadał ośmioletniego stażu służby, wlicza się odbytą przez niego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy służbę w organach celnych.

2. Do stażu pracy osoby, o której mowa w art. 20 ust. 5 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 28, w brzmieniu dotychczasowym, która przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy spełniała warunek określony w art. 39 ust. 1 pkt 5 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1, ale nieposiadającej ośmioletniego stażu pracy w administracji podatkowej lub skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wlicza się dotychczasowy staż pracy w organach administracji podatkowej lub skarbowej.

Art. 184. 1. W sprawach ze stosunku służbowego, zaistniałych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Sprawy, o których mowa w ust. 1, przejmują organy Krajowej Administracji Skarbowej właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 185. Dotychczasowe legitymacje służbowe wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, pracownikom izby skarbowej, urzędu kontroli skarbowej, wywiadu skarbowego, wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1, pracownikom jednostki organizacyjnej, przy pomocy której Generalny Inspektor Informacji Finansowej wykonuje swoje zadania, oraz funkcjonariuszom celnym i inspektorom kontroli skarbowej, zachowują ważność do czasu wydania nowych, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 186. 1. Dotychczasowe:

- 1) składniki umundurowania oraz znaki identyfikacyjne w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1,
- 2) składniki umundurowania, oznaczenia stopni służbowych oraz znaki identyfikacji osobistej funkcjonariuszy celnych

– zachowują ważność przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Pracownicy i funkcjonariusze, który przyjęli propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej, oraz funkcjonariusze przyjęci do służby na podstawie art. 153 ustawy, o której mowa w art. 1, mogą wykonywać obowiązki służbowe w umundurowaniu oraz mogą nosić oznaczenia stopni służbowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 187. Decyzje w sprawie przydzielenia broni służbowej wydane przez organy kontroli skarbowej i organy Służby Celnej zachowują ważność nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 188. Dotychczasowe oznakowanie pojazdów służbowych i jednostek pływających Służby Celnej oraz pojazdów służbowych kontroli skarbowej zachowuje ważność przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 189. Dotychczasowe pieczęcie, zamknięcia urzędowe, stemple i inne znaki stosowane przy wykonywaniu kontroli przez organy Służby Celnej zachowują ważność do czasu ich wymiany na pieczęcie, zamknięcia urzędowe, stemple i inne znaki odpowiadające wzorom określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 66 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 190. 1. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji izb skarbowych oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie izb skarbowych użytkowane przez te izby stają się mieniem będącym odpowiednio w dyspozycji lub w trwałym zarządzie właściwych miejscowo izb administracji skarbowej.

2. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji izb administracji skarbowej oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie izb administracji skarbowej, użytkowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez biura Krajowej Informacji Podatkowej w tych izbach, stają się mieniem w dyspozycji oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie Krajowej Informacji Skarbowej.

3. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji Izby Celnej w Katowicach oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie Izby Celnej w Katowicach, użytkowane przez Centrum Informacji Służby Celnej, stają się mieniem w dyspozycji oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie Krajowej Informacji Skarbowej.

4. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji izb celnych i urzędów kontroli skarbowej oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie izb celnych i urzędów kontroli skarbowej stają się mieniem w dyspozycji oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie właściwych miejscowo izb administracji skarbowej.

Art. 191. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów kontroli skarbowej oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie ministra właściwego do spraw finansów publicznych, użytkowane przez wywiad skarbowy w celu realizacji ustawowych zadań, stają się mieniem w dyspozycji oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie odpowiednio Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz urzędów celno-skarbowych użytkowanym przez wyodrębnione komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych podlegające Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz przez wyodrębnione komórki organizacyjne urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze.

Art. 192. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa wyposaży Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej, z dniem jego utworzenia, w nieruchomości niezbędne do jego działalności.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej przełączą Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej nieodpłatnie, na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, sprzęt i wyposażenie wraz z bazą danych użytkowane dotychczas przez pracowników oraz funkcjonariuszy oraz inne mienie niezbędne do wykonywania zadań przez Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych lub Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lub przez nich nadzorowane, w zakresie dostarczania informatycznych usług aplikacyjnych będących przedmiotem działalności Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie dostarczania usług informatycznych, w tym finansowanych albo dofinansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, przejmuje Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

4. Należności i zobowiązania ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych albo Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lub przez nich nadzorowanych, związane z przejętym przez Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej mieniem, o którym mowa w ust. 2, oraz wynikające z umów i porozumień, o których mowa w ust. 3, stają się należnościami i zobowiązaniami Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

5. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie tego Centrum i przez to Centrum użytkowane stają się mieniem będącym odpowiednio w dyspozycji lub w trwałym zarządzie Krajowej Szkoły Skarbowości.

Art. 193. 1. Należności i zobowiązania łączonych oraz znoszonych urzędów i znoszonych organów, w sprawach organizacyjno-finansowych oraz z zakresu służby i pracy, stają się należnościami i zobowiązaniami właściwych jednostek KAS lub organów Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Prawa i obowiązki łączonych oraz znoszonych urzędów i znoszonych organów przejmują odpowiednie jednostki KAS lub organy Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 194. 1. Stroną porozumień oraz umów zawartych przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej z innymi podmiotami, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, staje się Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. W zakresie, w jakim porozumienia oraz umowy, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do wywiadu skarbowego lub pracowników wywiadu skarbowego, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prawa i obowiązki wynikające z tych porozumień i umów przejmują odpowiednio Krajowa Administracja Skarbowa oraz pracownicy wywiadu skarbowego, którzy z dniem 1 marca 2017 r. stali się pracownikami zatrudnionymi w jednostkach KAS, i funkcjonariusze wykonujący czynności operacyjno-rozpoznawcze.

3. W przypadku pracowników wywiadu skarbowego, o których mowa w ust. 2, są oni uprawnieni do działania na podstawie porozumień i umów, o których mowa w ust. 1, nie dłużej niż do dnia 31 sierpnia 2017 r.

Art. 195. 1. Porozumienia zawarte na podstawie art. 5 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 4 zachowują ważność do chwili upływu określonych w nich terminów ważności, zmiany albo rozwiązania, nie dłużej jednak niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.



2. Po wygaśnięciu porozumienia, o którym mowa w ust. 1, do postępowań egzekucyjnych, wszczętych przez organ jednostki samorządu terytorialnego działający jako organ egzekucyjny na podstawie tego porozumienia, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy art. 239–243 i art. 245 stosuje się odpowiednio.

Art. 196. 1. Stroną porozumień zawartych przez Szefa Służby Celnej z innymi podmiotami, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, staje się Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. W zakresie, w jakim porozumienia, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do funkcjonariuszy celnych, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w ich miejsce uprawnionymi stają się funkcjonariusze.

Art. 197. 1. Archiwum wyodrębnione wykonujące zadania archiwum wyodrębnionego komórek organizacyjnych wykonujących czynności wywiadu skarbowego w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz zadania archiwów wyodrębnionych komórek organizacyjnych wykonujących czynności wywiadu skarbowego w urzędach kontroli skarbowej staje się archiwum wyodrębnionym komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze.

2. Archiwum wyodrębnione komórki organizacyjnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw instytucji finansowych wykonującej zadania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu staje się archiwum wyodrębnionym komórki organizacyjnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych wykonującej zadania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Art. 198. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przejmuje z dniem 1 marca 2017 r. prowadzenie następujących rejestrów:

- 1) Centralnego Rejestru Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2016 r. poz. 476);
- 2) Centralnego Rejestru Pełnomocnictw Ogólnych, o którym mowa w art. 138d § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.<sup>a)</sup>);
- 3) Centralnego Rejestru Danych Podatkowych, o którym mowa w art. 15 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 4;
- 4) Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych, o którym mowa w art. 43 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
- 5) wykazu podmiotów dokonujących dostawy towarów, które złożyły kaucję gwarancyjną, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.<sup>b)</sup>);
- 6) bazy danych Systemu Wymiany Informacji dotyczących Podatku Akcyzowego (SEED), o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.<sup>c)</sup>);
- 7) pośredniczących podmiotów tytoniowych, o którym mowa w art. 20a ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

2. Rejestr podatników, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz. U. z 2016 r. poz. 1581), prowadzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez właściwego naczelnika urzędu celnego uznaje się za rejestr prowadzony przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 199. 1. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez inspektorów kontroli skarbowej jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

2. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez urzędy celne jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

<sup>a)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228, 1579 i 1933.

<sup>b)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 846, 960, 1052, 1206, 1228 i 1579.

<sup>c)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1559, 1662 i 1877, z 2015 r. poz. 18, 211, 978, 1269, 1479, 1649, 1844, 1893 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 925, 1052 i 1228.

3. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez urzędy skarbowe jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów skarbowych.

4. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 54 § 2 i 3, art. 55 § 2 i 3, art. 56 § 2–4, art. 56a, art. 56b, art. 57 § 1, art. 60–62, art. 69 § 2, art. 71, art. 72, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2 i 3, art. 78 § 2 i 3, art. 80, art. 80a, art. 81–83, art. 84 § 1, art. 106l i art. 106ł ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2016 r. poz. 2137, 2024 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 88), ujawnione do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przez inspektorów kontroli skarbowej lub urzędy celne jako finansowe organy postępowania przygotowawczego, wszczynają i prowadzą właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

Art. 200. 1. Postępowania w sprawach o przestępstwa lub wykroczenia prowadzone i niezakończone przez dyrektorów izb celnych, naczelników urzędów celnych oraz inspektorów kontroli skarbowej do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

2. Postępowania w sprawach o przestępstwa określone w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047) prowadzone i niezakończone przez urzędy skarbowe do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przejmują do prowadzenia właściwi naczelnicy urzędów skarbowych.

Art. 201. 1. Zadania izb skarbowych pełniących funkcję organów nadrzędnych nad urzędami skarbowymi jako finansowymi organami postępowania przygotowawczego wykonują właściwe miejscowo izby administracji skarbowej, nie dłużej niż do dnia 1 marca 2017 r.

2. Zadania izb administracji skarbowej, izb celnych i Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, pełniących funkcje organów nadrzędnych nad finansowymi organami postępowania przygotowawczego w sprawach, o których mowa w art. 199, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują właściwi dyrektorzy izb administracji skarbowej.

Art. 202. 1. Postępowania kontrolne oraz kontrole podatkowe prowadzone w toku postępowania kontrolnego, prowadzone na podstawie ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone przez:

- 1) dyrektora urzędu kontroli skarbowej – prowadzi naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej, na podstawie dotychczasowych przepisów;
- 2) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej – prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla województwa mazowieckiego, na podstawie dotychczasowych przepisów.

1a. W ramach postępowań kontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, naczelnik urzędu celno-skarbowego może, w drodze decyzji, dokonać zabezpieczenia zobowiązania podatkowego. Przepisy dotychczasowe stosuje się.

2. W sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylenia lub zmiany decyzji wydanej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, po dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, właściwym organem jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. W sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylenia lub zmiany decyzji wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym jest naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzonych przez organy kontroli skarbowej na podstawie innych przepisów, niż przepisy ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1.

5. Postępowania kontrolne przejęte przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 119g § 1 ustawy, o której mowa w art. 38, i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 203. 1. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy związane z udostępnianiem dyrektorom urzędów kontroli skarbowej przed wszczęciem postępowania kontrolnego informacji w trybie art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 prowadzi naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej, na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy związane z udostępnianiem Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej przed wszczęciem postępowania kontrolnego informacji w trybie

art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. W sprawach zażaleń na postanowienia wydawane w trybie art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 właściwy jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”

„Art. 205. 1. Odwołanie od decyzji dyrektora urzędu kontroli skarbowej wnosi się za pośrednictwem naczelnika urzędu celno-skarbowego mającego siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej, do właściwego dla kontrolowanego dyrektora izby administracji skarbowej, jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zażaleń.

3. Od decyzji wydanych w pierwszej instancji przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy przysługują do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa dotyczące odwołań.

Art. 206. 1. W postępowaniach sądowych w sprawach związanych z wydawaniem interpretacji indywidualnych, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych minister właściwy do spraw finansów publicznych, prawa i obowiązki strony przejmuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

2. W postępowaniach sądowych, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej i Szef Służby Celnej, prawa i obowiązki strony przejmuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

3. W postępowaniach sądowych w sprawach związanych z wydawaniem interpretacji indywidualnych, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych dyrektor izby skarbowej, prawa i obowiązki strony przejmuje dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

4. W postępowaniach sądowych w sprawach innych niż określone w ust. 3, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych dyrektor izby skarbowej lub dyrektor izby celnej, prawa i obowiązki strony przejmuje właściwy dyrektor izby administracji skarbowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

5. W postępowaniach sądowych, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych odpowiednio dyrektor urzędu kontroli skarbowej, inspektor kontroli skarbowej albo naczelnik urzędu celnego, prawa i obowiązki strony przejmuje właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

6. W postępowaniach sądowych w sprawach innych niż określone w ust. 3, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych minister właściwy do spraw finansów publicznych, prawa i obowiązki strony przejmuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.”

„Art. 208. 1. Postępowania podatkowe wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone przez:

- 1) naczelnika urzędu celnego jako organ podatkowy pierwszej instancji – prowadzi właściwy według miejsca zamieszkania lub siedziby podatnika naczelnik urzędu skarbowego na podstawie dotychczasowych przepisów;
- 2) dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej – jako:
  - a) organ odwoławczy odpowiednio od decyzji naczelnika urzędu skarbowego, dyrektora urzędu kontroli skarbowej lub naczelnika urzędu celnego,
  - b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,
  - c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji– prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Postępowania podatkowe związane z przywozem lub wywozem towarów wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone przez:

- 1) naczelnika urzędu celnego jako organ pierwszej instancji – prowadzi właściwy zgodnie z przepisami prawa celnego naczelnik urzędu celno-skarbowego na podstawie dotychczasowych przepisów;
- 2) dyrektora izby celnej – jako:
  - a) organ odwoławczy od decyzji naczelnika urzędu celnego,
  - b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,

- c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji
- prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zażeń.

Art. 209. 1. Postępowania podatkowe i celne wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do ponagień rozpatrywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz w sprawach wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności, uchylecia lub zmiany decyzji wydanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych zaskarżonych do sądu administracyjnego, w których nie zapadło prawomocne orzeczenie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 211. Postępowania celne wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone przez:

- 1) naczelnika urzędu celnego jako organ pierwszej instancji – prowadzi właściwy zgodnie z przepisami prawa celnego naczelnik urzędu celno-skarbowego na podstawie dotychczasowych przepisów;
- 2) dyrektora izby celnej – jako:
  - a) organ odwoławczy od decyzji naczelnika urzędu celnego,
  - b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,
  - c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji– prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 212. W sprawach unieważnienia, zmiany lub cofnięcia decyzji wydanych na podstawie przepisów prawa celnego właściwe są organy, które stały się właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 213. 1. Dyrektor izby administracji skarbowej jest organem odwoławczym od decyzji:

- 1) naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celnych oraz dyrektorów urzędów kontroli skarbowej,
  - 2) dyrektorów izb skarbowych oraz dyrektorów izb celnych wydanych przez te organy w pierwszej instancji
- jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Odwołania od decyzji w sprawach podatkowych i celnych wydanych w pierwszej instancji przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych podlegają rozpatrzeniu przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zażeń.

Art. 214. 1. Pozwolenia, zezwolenia oraz inne decyzje i rozstrzygnięcia wydane przez organy celne przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają w mocy, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

2. W zakresie, o którym mowa w ust. 1, właściwymi są organy, które stały się właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 215. 1. Czynności przewidziane przepisami prawa celnego związane z wprowadzaniem towarów na obszar celny Unii Europejskiej, wyprowadzaniem towarów z tego obszaru oraz regulowaniem ich sytuacji, w szczególności obejmowaniem towarów procedurami celnymi, w wyniku których nie zostało wydane ostateczne rozstrzygnięcie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają w mocy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 216. 1. Sprawy wywiadu skarbowego wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, prowadzone są:

- 1) przez pracowników zatrudnionych w jednostkach KAS, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, byli pracownikami wywiadu skarbowego – nie dłużej niż do dnia 31 sierpnia 2017 r.;
- 2) przez funkcjonariuszy wykonujących czynności operacyjno-rozpoznawcze.

2. Sprawy związane z czynnościami, o których mowa w rozdziale 6 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, prowadzone są przez funkcjonariuszy, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, byli funkcjonariuszami celnymi wykonującymi czynności, o których mowa w art. 75b ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3.

3. Organem właściwym w sprawach wywiadu skarbowego wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, prowadzonych przez pracowników wywiadu skarbowego zatrudnionych w urzędach kontroli skarbowej jest naczelnik urzędu celno-skarbowego, z wyjątkiem czynności związanych z kontrolą operacyjną zastrzeżonych dla Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

4. Organem właściwym w sprawach wywiadu skarbowego wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, prowadzonych przez pracowników wywiadu skarbowego zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 217. 1. Kontrole podatkowe prowadzone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 281 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Kontrole podatkowe prowadzone przez naczelników urzędów celnych, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez właściwych miejscowo naczelników urzędów celno-skarbowych.

3. Kontrole wykonywane przez organy Służby Celnej na podstawie przepisów rozdziału 3 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez właściwych miejscowo naczelników urzędów celno-skarbowych.

4. Kontrole wykonywane przez Służbę Celną, o których mowa w art. 48 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.<sup>d)</sup>), wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez właściwych miejscowo naczelników urzędów celno-skarbowych.

Art. 218. Czynności audytowe wykonywane przez Służbę Celną, o których mowa w art. 56 i art. 61a ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez właściwych miejscowo dyrektorów izb administracji skarbowej.

Art. 219. Urzędowe sprawdzenie wykonywane przez organy Służby Celnej, o którym mowa w art. 64 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone jest na podstawie dotychczasowych przepisów przez właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.

Art. 220. Zgłoszenia, powiadomienia, wnioski i informacje w zakresie podatku akcyzowego, złożone na podstawie ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym właściwemu naczelnikowi urzędu celnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za złożone organom właściwym w zakresie podatku akcyzowego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 221. Postępowania w sprawach wynikających z przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym wszczęte i niezakończone ostatecznym rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 222. Postępowania w sprawach wynikających z przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471) wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 222a. 1. Upoważnienia udzielone na podstawie art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 83, które zostały złożone do naczelnika urzędu skarbowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy. Upoważnienia te uznaje się za upoważnienia dla banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do przekazywania organom wymienionym w art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 83, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunkach, których te upoważnienia dotyczą.

2. Podmioty, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożyły kaucję gwarancyjną w formie, o której mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 lub 3 ustawy zmienianej w art. 83, i kaucja ta została przyjęta przed tym dniem, są obowiązane do dostosowania, do dnia 31 marca 2017 r., kaucji gwarancyjnej, aby przewidywała, w przypadku wszczęcia po dniu 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia, o terminy wskazane w art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 83, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pod rygorem usunięcia

<sup>d)</sup> Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

w dniu 1 kwietnia 2017 r. przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83. W przypadku usunięcia podmiotu z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, wydaje się postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie.

3. W przypadku wszczęcia i niezakończenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, zwrotu kaucji gwarancyjnej nie dokonuje się do czasu zakończenia tego postępowania.

4. W przypadku wszczęcia w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, przyjęta przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zwrotu kaucji gwarancyjnej nie dokonuje się do dnia złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej, a jeżeli doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe – do czasu zakończenia tego postępowania.

5. Uznaje się, że kaucje gwarancyjne, które zostały złożone w formie, o której mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 lub 3 ustawy zmienianej w art. 83, i przyjęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przewidują w przypadku wszczęcia w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia, do dnia złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej, z tym że w przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia, następuje do czasu zakończenia tego postępowania.

Art. 223. 1. Postępowania dotyczące wydawania interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przejmują dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

2. W sprawach zmiany interpretacji indywidualnych lub uchylenia interpretacji indywidualnych i umorzenia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnych, jeżeli w dniu jej wydania istniały przesłanki odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnych, wydanych na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 38, w brzmieniu dotychczasowym, organem właściwym staje się Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. W sprawach zmiany interpretacji indywidualnych na etapie rozpatrywania wezwania do usunięcia naruszenia prawa, stwierdzenia wygaśnięcia interpretacji indywidualnej, uchylenia interpretacji indywidualnych, zmiany lub uchylenia postanowień, o których mowa w art. 14b § 5a ustawy wymienionej w art. 38, wydanych na podstawie przepisów tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, organem właściwym staje się dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

Art. 224. 1. Organami właściwymi w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, dotyczących:

- 1) pozwoleń na korzystanie z procedury TIR,
- 2) wiążącej informacji taryfowej i wiążącej informacji o pochodzeniu towaru,
- 3) prowadzenia listy agentów celnych oraz wydawania decyzji w sprawach wpisu osoby na listę agentów celnych, skreślenia osoby z listy agentów celnych i zawieszenia w działalności agenta celnego,
- 4) wydawania decyzji w sprawach ochrony praw własności intelektualnej,
- 5) wiążącej informacji akcyzowej

– są organy właściwe po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest organem odwoławczym od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Organem odwoławczym od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 5, jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, staje się dyrektor izby administracji skarbowej wyznaczony zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 14 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 114, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 225. 1. Postępowania w sprawach opłaty paliwowej w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 24, wszczęte i niezakończone przez naczelnika urzędu celnego właściwego miejscowo w sprawach podatku akcyzowego przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przejmują naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach podatku akcyzowego.

2. Postępowania w sprawach opłaty paliwowej w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 24, wszczęte i niezakończone przez naczelnika urzędu celnego właściwego miejscowo w sprawach powstania długu celnego przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przejmuje naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy w sprawach powstania długu celnego.

3. Postępowania w sprawach opłaty paliwowej w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 24, wszczęte i niezakończone przez dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przejmuje dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach podatku akcyzowego.

4. Postępowania w sprawach opłaty paliwowej w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 24, wszczęte i niezakończone przez dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przejmuje dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego w sprawach powstania długu celnego.

Art. 226. W sprawach wynikających z przepisów ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 641, z późn. zm.<sup>e)</sup>) dotyczących wznowienia postępowań w przedmiocie opłaty paliwowej zakończonych decyzją ostateczną, stwierdzenia nieważności oraz uchylecia lub zmiany takiej decyzji właściwe są organy, które stały się właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 227. Informacje o opłacie paliwowej, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, złożone właściwemu naczelnikowi urzędu celnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za złożone organom właściwym do przyjmowania takich informacji po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 228. Opłatę paliwową wpłaconą na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym na wyodrębniony rachunek bankowy izby celnej właściwej dla dokonywania wpłat kwot z tytułu zapłaty podatku akcyzowego uznaje się za opłatę paliwową wpłaconą na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu skarbowego właściwego dla dokonywania wpłat kwot z tytułu zapłaty podatku akcyzowego.

Art. 229. Organami właściwymi do uzyskania od Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych informacji o odmowie wpisu do rejestru oraz wykreśleniu z rejestru systemu zapasów interwencyjnych, w przypadku wydania przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzji administracyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899), są organy właściwe do uzyskania tych informacji po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 230. Informacje uzyskane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez właściwego naczelnika urzędu celnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym od Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych o odmowie wpisu do rejestru oraz wykreśleniu z rejestru systemu zapasów interwencyjnych, uznaje się za informacje uzyskane przez organy właściwe do uzyskania tych informacji po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 231. Dotychczasowe upoważnienia Szefa Służby Celnej, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, dyrektora urzędu kontroli skarbowej, dyrektora izby celnej, dyrektora izby skarbowej oraz naczelnika urzędu celnego wydane odpowiednio funkcjonariuszom albo pracownikom w celu wykonywania przez nich obowiązków służbowych oraz zadań stają się upoważnieniami Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego stosownie do ich właściwości, nie dłużej niż do dnia 31 maja 2017 r.

Art. 232. Dyrektor izby administracji skarbowej staje się administratorem danych osobowych, których administratorem był dyrektor izby skarbowej, naczelnik urzędu skarbowego, dyrektor izby celnej, naczelnik urzędu celnego lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej.”

„Art. 234. 1. W odniesieniu do należności powstałych i niewygasłych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, których wierzycielem był dyrektor izby celnej, wierzycielem staje się naczelnik urzędu skarbowego określony zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 5 § 4 ustawy zmienianej w art. 4. Naczelnik urzędu skarbowego wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej jako wierzyciela.

<sup>e)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 901 oraz z 2016 r. poz. 615, 770, 1020, 1250 i 1920.

2. W odniesieniu do należności powstałych i niewygasłych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, których wierzycielem był organ kontroli skarbowej, wierzycielem staje się właściwy naczelnik urzędu skarbowego określony według adresu siedziby tego organu kontroli skarbowej. Naczelnik urzędu skarbowego wstępuje w prawa i obowiązki organu kontroli skarbowej.

3. W odniesieniu do obowiązków powstałych i niewygasłych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, których wierzycielem był dyrektor izby skarbowej, wierzycielem staje się naczelnik urzędu skarbowego właściwy według adresu siedziby dyrektora izby skarbowej. Naczelnik urzędu skarbowego wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby skarbowej jako wierzyciela.

4. Pozostają w mocy wysłane upomnienia, tytuły wykonawcze, postanowienia zawierające stanowisko dyrektora izby celnej i dyrektora izby skarbowej oraz inne czynności dyrektora izby celnej i dyrektora izby skarbowej jako wierzyciela podjęte w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 4 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Postępowania w sprawie stanowiska dyrektora izby celnej i dyrektora izby skarbowej jako wierzyciela wszczęte na podstawie art. 34 ustawy zmienianej w art. 4 i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są dalej prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego określonego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 5 § 4 ustawy zmienianej w art. 4.

Art. 235. W odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych oraz zobowiązań gwaranta, złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych i innych opłat, naczelnik urzędu skarbowego określony zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 5 § 4 ustawy zmienianej w art. 4 wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej.

Art. 236. Należności celne, o których dłużnik został powiadomiony zgodnie z przepisami prawa celnego i które nie zostały uiszczone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, podlegają zapłacie na rzecz urzędu skarbowego wyznaczonego na podstawie art. 70 ust. 5 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1880).

Art. 237. 1. Postępowania w sprawach zgłoszeń INTRASTAT:

- 1) dotyczące wezwań, upomnień i nałożenia kary w odniesieniu do okresów sprawozdawczych przypadających na dzień przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 2) wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone przez właściwego dyrektora izby celnej,
- 3) w sprawach wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez właściwego dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 4) w sprawach skarg na decyzje wydane przez właściwego dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy

– prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej właściwy w sprawach zgłoszeń INTRASTAT.

2. Czynności podjęte w ramach postępowań, o których mowa w ust. 1, dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają w mocy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 238. W przypadku postępowań w zakresie kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1907 i 1935) prowadzonych przez funkcjonariuszy celnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, czynności podjęte w toku tych postępowań pozostają w mocy.

Art. 239. 1. Postępowania egzekucyjne wszczęte przez dyrektora izby celnej i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są dalej prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego ustalonego według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego.

2. Naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej jako organu egzekucyjnego.

Art. 240. 1. W przypadku postępowań egzekucyjnych prowadzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez urząd skarbowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wierzycielem staje się naczelnik urzędu skarbowego.

2. Czynności podjęte przez urzędy skarbowe w postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, pozostają w mocy.

3. Do postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie tytułu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 66 § 4 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.



Art. 241. Postępowania wszczęte przez dyrektora izby celnej jako organ egzekucyjny z urzędu albo na wniosek, skargę i zarzuty złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy są dalej prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1.

Art. 242. Kontrolę prawidłowości realizacji środka egzekucyjnego, o której mowa w art. 71a ustawy zmienianej w art. 4, zastosowanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez dyrektora izby celnej przeprowadza naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1.

Art. 243. Naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1, wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej w postępowaniach sądowych w sprawie zwolnienia rzeczy lub prawa majątkowego spod egzekucji, o którym mowa w art. 40 § 2 ustawy zmienianej w art. 4, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 244. Właściwy dyrektor izby administracji skarbowej wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby skarbowej oraz dyrektora izby celnej w postępowaniach sądowych wszczętych skargami w związku postępowaniami egzekucyjnymi lub zabezpieczającymi, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 4.

Art. 245. 1. W postępowaniach egzekucyjnych wszczętych na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych przez dyrektora izby celnej i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, naczelnik urzędu skarbowego zawiadamia zobowiązanego o zmianie wierzyciela lub organu egzekucyjnego przy pierwszej podjętej czynności w stosunku do zobowiązanego.

2. W przypadku rozłożenia na raty zapłaty kosztów egzekucyjnych przez dyrektora izby celnej i nieuiszczenia rat do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1, zawiadamia zobowiązanego o zmianie organu egzekucyjnego i numerze rachunku bankowego.

3. W przypadku zajęć wierzytelności pieniężnych i innych praw majątkowych dokonanych przez dyrektora izby celnej i niezrealizowanych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1, zawiadamia dłużnika zajętej wierzytelności o zmianie organu egzekucyjnego oraz numerze rachunku bankowego.

Art. 246. Dyrektor izby administracji skarbowej jest właściwy w zakresie rozstrzygnięć wydanych przez dyrektora izby celnej jako wierzyciela i organu egzekucyjnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 247. Do rozpatrzenia wniosków złożonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 4 w sprawach, w których egzekucja lub postępowanie egzekucyjne zostały zakończone przez dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, właściwy jest naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1.

Art. 248. Do postępowań dotyczących skarg i wniosków złożonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 4 wszczętych przed dniem 1 stycznia 2016 r. i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 249. Do należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez dyrektora izby celnej stosuje się przepis art. 66 § 4 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 250. 1. Do spraw związanych z poborem należności wynikających z mandatów karnych, o których mowa w art. 100 ustawy, o której mowa w art. 63, nałożonych przed dniem 1 stycznia 2016 r. stosuje się przepisy obowiązujące do dnia 31 grudnia 2015 r.

2. Do rozliczania bloków mandatowych oraz serii i numerów mandatów generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego nabytych lub przydzielonych przed dniem 1 stycznia 2016 r. stosuje się przepisy obowiązujące do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 251. Do rozliczania formularzy mandatu karnego lub serii i numerów mandatów karnych generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, odpowiednio wydanych lub przydzielonych przez dyrektora izby skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, organem właściwym jest właściwy miejscowo dyrektor izby administracji skarbowej.

Art. 252. 1. Skargi, wnioski i petycje w zakresie związanym z działalnością Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej oraz Szefa Służby Celnej wniesione i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Skargi, wnioski i petycje w zakresie związanym z działalnością dyrektora izby skarbowej albo dyrektora izby celnej wniesione i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Skargi, wnioski i petycje w zakresie związanym z działalnością naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celnego albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej wniesione i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje dyrektor izby administracji skarbowej.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do zażeń składanych na podstawie art. 37 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 253. 1. Wnioski o udostępnienie informacji publicznej oraz wnioski o przekazanie informacji w trybie ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. 352) złożone do Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo Szefa Służby Celnej i nierozpatrzone przez te organy przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Wnioski o udostępnienie informacji publicznej oraz wnioski o przekazanie informacji w trybie ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego złożone do dyrektora izby skarbowej albo dyrektora izby celnej i nierozpatrzone przez te organy przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje właściwy dyrektor izby administracji skarbowej.

3. Wnioski o udostępnienie informacji publicznej oraz wnioski o przekazanie informacji w trybie ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego złożone do naczelnika urzędu celnego albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej i nierozpatrzone przez te organy przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje naczelnik urzędu celno-skarbowego.

Art. 254. Czynności już podjęte w postępowaniach i w kontrolach, o których mowa w art. 199–253, pozostają w mocy.

Art. 255. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, kończy się kadencja Rady Konsultacyjnej Służby Celnej, powołanej na podstawie art. 16 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3.

Art. 256. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 5 ust. 2, art. 11b ust. 7, art. 11c ust. 3, art. 36c ust. 17, art. 36ca ust. 5, art. 36f ust. 4 i 5, art. 37 ust. 3 oraz art. 37a ust. 5 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 65 ust. 5, art. 69 ust. 6, art. 95 ust. 6, art. 118 ust. 18, art. 120 ust. 7, art. 127 ust. 6, art. 130 ust. 2, art. 131 ust. 6, art. 134 ust. 7 oraz art. 135 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów;
- 2) art. 11g ust. 4 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 140 pkt 1 i 3 oraz art. 208 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów;
- 3) art. 4 ust. 3, art. 8 ust. 11, art. 30 ust. 7, art. 42 ust. 5, art. 46 ust. 6, art. 47 ust. 11, art. 48 ust. 3, art. 49 ust. 1 pkt 1–3, art. 50 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 51a, art. 56a, art. 64 ust. 10, art. 72 ust. 6 i 7, art. 77 ust. 4, art. 80 ust. 6, art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 90, art. 92 ust. 4, art. 93 ust. 3, art. 100 ust. 3, art. 101 ust. 6, art. 111 ust. 4, art. 112 ust. 12, art. 115 ust. 10, art. 120 ust. 7, art. 121 ust. 3, art. 123 ust. 10, art. 125a ust. 2, art. 128 ust. 2, art. 129 ust. 5, art. 135 ust. 2, art. 136 ust. 2, art. 141 ust. 2, art. 142 ust. 2, art. 154 ust. 4, art. 156 ust. 2, art. 157 ust. 3, art. 158 ust. 2, art. 160 ust. 3 i art. 186 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 3, art. 50 ust. 3, art. 54 ust. 3, art. 65 ust. 5, art. 69 ust. 6, art. 70 ust. 3, art. 89 ust. 1 pkt 1–3, art. 90 ust. 1, art. 91 ust. 1, art. 92, art. 99 ust. 4, art. 111 ust. 1, art. 134 ust. 7, art. 135, art. 136 ust. 12, art. 153 ust. 6, art. 155 ust. 4, art. 160 ust. 2, art. 163 ust. 2, art. 166 ust. 6, art. 168 ust. 4, art. 169 ust. 3, art. 175 ust. 3, art. 176 ust. 5, art. 188 ust. 4, art. 189 ust. 20, art. 192 ust. 11, art. 197 ust. 7, art. 198 ust. 3, art. 200 ust. 8, art. 203 ust. 2, art. 205 ust. 2, art. 206 ust. 6, art. 212 ust. 2, art. 213 ust. 2, art. 219 ust. 2, art. 220 ust. 2, art. 241 ust. 4, art. 243 ust. 3, art. 244 ust. 3, art. 245 ust. 2, art. 247 ust. 3 oraz art. 274 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów;
- 4) art. 15 ust. 7, art. 46 ust. 5, art. 47 ust. 10, art. 67 ust. 2, art. 70 pkt 2 oraz art. 131 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 7, art. 69 ust. 5, art. 136 ust. 11, art. 140 pkt 2 i 4 oraz art. 208 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów;
- 5) art. 49 ust. 3 pkt 3 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3 zachowuje moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 66 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 257. Do wyczerpania nakładów druków formularzy, których wzory zostały określone na podstawie odrębnych przepisów zmienianych przepisami niniejszej ustawy, druki te mogą być stosowane, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 258. 1. Pracownicy komórek organizacyjnych urzędów wojewódzkich, właściwych do obsługi spraw związanych z należnościami wynikającymi z grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego, stają się pracownikami właściwych miejscowo izb administracji skarbowej odpowiednio z dniem 1 stycznia 2018 r. oraz 1 stycznia 2019 r.

2. W przypadku gdy nie jest możliwe zatrudnienie pracownika będącego członkiem korpusu służby cywilnej, przejętego w trybie określonym w ust. 1, na stanowisku o tej samej nazwie, na którym był zatrudniony w urzędzie wojewódzkim, pracownika tego zatrudnia się na stanowisku należącym do tej samej grupy stanowisk zgodnie z wykazem określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 99 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

3. Przed przejściem pracownika, o którym mowa w ust. 1, będącego członkiem korpusu służby cywilnej, sporządza się ocenę okresową tego pracownika, jeżeli od dnia sporządzenia jego ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 6 miesięcy. W przypadku osób ocenianych po raz pierwszy ocenę sporządza się, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy.

4. Dyrektor izby administracji skarbowej w terminie do dnia 31 października 2017 r. zawiera porozumienie z właściwym miejscowo wojewodą określające liczbę pracowników, o których mowa w ust. 1, którzy staną się pracownikami właściwej miejscowo izby administracji skarbowej w terminach określonych w ust. 1, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnej obsługi spraw związanych z poborem należności wynikających z grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego oraz liczbę spraw mandatowych prowadzonych w urzędach wojewódzkich na podstawie mandatów nakładanych w roku kalendarzowym. Porozumienie może zawierać również postanowienia dotyczące przekazania właściwej miejscowo izbie administracji skarbowej wyposażenia stanowisk pracy.

5. Dyrektor generalny urzędu wojewódzkiego, w terminie 14 dni przed dniem przejścia pracownika, o którym mowa w ust. 1:

- 1) informuje na piśmie tego pracownika o zmianach, jakie zajdą w zakresie jego stosunku pracy;
- 2) przesyła do właściwego dyrektora izby administracji skarbowej wykaz pracowników zawierający w szczególności:
  - a) imię i nazwisko,
  - b) wykształcenie,
  - c) staż pracy,
  - d) status pracownika z podaniem stopnia służbowego w przypadku urzędnika służby cywilnej,
  - e) stanowisko,
  - f) składniki wynagrodzenia,
  - g) doświadczenie zawodowe na stanowisku obejmującym zadania podlegające przekazaniu.

6. Dyrektor izby administracji skarbowej w terminie 7 dni od dnia przejścia pracownika, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia na piśmie tego pracownika o zmianach, jakie nastąpiły w zakresie jego stosunku pracy. Przepisy art. 23<sup>1</sup> § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666) stosuje się odpowiednio.

7. Porozumienia zawarte pomiędzy wojewodami a dyrektorami izb skarbowych na podstawie art. 74 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 4 zachowują moc do czasu zawarcia porozumień na podstawie ust. 4, jednak nie dłużej niż do dnia 31 października 2017 r.

Art. 259. Część budżetu państwa, o której mowa w art. 9 ustawy, o której mowa w art. 1, zostanie wyodrębniona w budżecie państwa na rok 2019. Do dnia wyodrębnienia części budżetu państwa, o której mowa w art. 9 ustawy, o której mowa w art. 1, realizacja działalności Krajowej Administracji Skarbowej odbywa się w ramach dotychczasowych części budżetu państwa.

Art. 260. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 4 pkt 1 i pkt 11 lit. c i d, lit. e w zakresie § 12 i 13 oraz lit. f, art. 11, art. 13, art. 27, art. 38 pkt 39 lit. a tiret drugie, pkt 65 lit. a, pkt 68 lit. a w zakresie pkt 1, pkt 76 lit. b tiret drugie, art. 119, art. 148, art. 160 ust. 2 i 3, art. 162 ust. 1 pkt 1, art. 164, art. 165 ust. 1, 2 i 6, art. 178, art. 190 ust. 1, art. 201 ust. 1 i art. 259 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 150, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.;
- 2a) art. 112 pkt 2–4, które wchodzi w życie z dniem 27 lutego 2017 r.;
- 3) art. 4 pkt 12, art. 163 pkt 3, art. 168, art. 172 pkt 6 oraz art. 192 ust. 1–4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;

4) art. 149a:

- a) pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 13 listopada 2017 r.,
- b) pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 4 czerwca 2018 r.”;

2) odnośnika nr 1 oraz art. 67 ustawy z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury (Dz. U. poz. 1086), które stanowią:

„<sup>1)</sup> Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/60/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego, zmieniającą rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 159 z 28.05.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 147 z 12.06.2015, str. 24).”

„Art. 67. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 61 pkt 9, 12 i 13, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej  
Polskiej z dnia 8 grudnia 2017 r. (poz. 167)

## USTAWA

z dnia 19 marca 2004 r.

### Prawo celne<sup>1)</sup>

#### Rozdział 1

#### Przepisy ogólne

**Art. 1.** Ustawa reguluje w zakresie uzupełniającym przepisy prawa unijnego:

- 1) zasady przywozu towarów na obszar celny Unii Europejskiej, zwanej dalej „Unią”, i wywozu towarów z tego obszaru,
- 2) zasady postępowania z towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną,
- 3) sposób przekazywania informacji do celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii

– oraz związane z tym prawa i obowiązki osób, a także uprawnienia i obowiązki organów celnych.

**Art. 2.** Wprowadzenie towaru na obszar celny Unii lub jego wyprowadzenie z tego obszaru powoduje z mocy prawa powstanie obowiązków i uprawnień przewidzianych w przepisach prawa celnego, jeżeli przepisy prawa, w tym ratyfikowane umowy międzynarodowe, nie stanowią inaczej.

**Art. 3.** Ustawa ma zastosowanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że umowa międzynarodowa stanowi inaczej.

**Art. 4.** Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) terytorium kraju – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) terytorium państwa trzeciego – terytorium państwa nienależącego do Unii;
- 3) unijny kodeks celny – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.<sup>2)</sup>);
- 4) rozporządzenie wykonawcze – rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.<sup>3)</sup>);
- 4a) rozporządzenie delegowane – rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.<sup>4)</sup>);
- 5) Rozporządzenie ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych – rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. UE L 324 z 10.12.2009, str. 23).

**Art. 5. 1.** Przepisy art. 134 ust. 1 oraz art. 267 ust. 1 unijnego kodeksu celnego stosuje się odpowiednio do przemieszczania towarów pomiędzy terytorium kraju a pozostałą częścią obszaru celnego Unii, którymi obrót podlega na mocy przepisów krajowych, przepisów unijnych lub umów międzynarodowych zakazom lub ograniczeniom, a także do przemieszczania towarów, których nabycie wewnątrzwspólnotowe lub dostawa wewnątrzwspólnotowa podlega opodatkowaniu podatkiem akcyzowym.

2. W przypadku uzasadnionego przypuszczenia lub stwierdzenia naruszenia przepisów mających zastosowanie do towarów, o których mowa w ust. 1, organ celny, w sprawach nienależących do jego właściwości, niezwłocznie zawiadamia właściwe organy nadzoru i kontroli, które podejmują stosowne działania. Jeżeli jest to uzasadnione, organ celny może również w takim przypadku zatrzymać towar i niezwłocznie przekazać go tym organom.

<sup>1)</sup> Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

<sup>2)</sup> Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

<sup>3)</sup> Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35.

<sup>4)</sup> Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1.

**Art. 6.** (uchylony)

**Art. 7.** (uchylony)

**Art. 8.** (uchylony)

**Art. 8a.** 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wnioski, do których stosuje się alternatywne wymogi dla danych w stosunku do wymogów określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego, oraz alternatywne wymogi dla danych zamieszczanych w tych wnioskach;
- 2) wnioski, do których stosuje się wymogi dla danych określone w załączniku 12 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1), zamiast wymogów dla danych określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego;
- 3) wnioski inne niż określone w pkt 1 i 2, dla których w unijnym prawie celnym nie określono szczegółowych wymogów dla danych zawartych w tych wnioskach, a także takie wymogi;
- 4) wymogi dla danych zamieszczanych w deklaracji do czasowego składowania, powiadomieniu o przybyciu oraz powiadomieniu o powrotnym wywozie;
- 5) dokumenty załączane do wniosków, deklaracji i powiadomień, o których mowa w pkt 1–4.

2. Przy wydawaniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę standaryzację i ułatwienie formalności celnych.

**Art. 9.** Termin przechowywania dokumentów i informacji, o którym mowa w art. 51 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, wynosi 5 lat.

**Art. 10.** 1. Na wniosek eksportera lub nadawcy towaru świadectwa pochodzenia towarów wywożonych z terytorium kraju są wystawiane przez organy celne, chyba że ratyfikowane umowy międzynarodowe stanowią inaczej.

2. Świadectwa potwierdzające niepreferencyjne pochodzenie towarów, o którym mowa w tytule II w rozdziale 2 w sekcji 1 unijnego kodeksu celnego, dotyczące towarów wywożonych z terytorium kraju mogą być wystawiane również przez inne podmioty upoważnione na podstawie odrębnych ustaw.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymogi, jakie powinien spełniać wniosek o wystawienie świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru, oraz to świadectwo,
- 2) wzór świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru i wniosku o jego wystawienie,
- 3) sposób i tryb wystawiania przez organy celne świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru – mając na uwadze zapewnienie kompletności informacji niezbędnych do udokumentowania niepreferencyjnego pochodzenia towaru oraz ułatwienie formalności celnych.

**Art. 10a.** 1.<sup>5)</sup> Wymiana informacji z organami celnymi drogą elektroniczną, w szczególności deklaracji lub zgłoszeń, jest dokonywana przez Platformę Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych, zwaną dalej „PUESC”.

2. Wymiana informacji, o której mowa w ust. 1, wymaga uprzedniej rejestracji na PUESC oraz przedstawienia organowi celnemu dokumentu potwierdzającego zakres uprawnień do korzystania z usług oferowanych na PUESC.

3. Doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej może następować przez PUESC.

**Art. 10b.** <sup>6)</sup> 1. Dokumenty elektroniczne przesyłane organom celnym podpisuje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub zaawansowanym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą certyfikatu celnego albo zapewnia się w inny sposób możliwość potwierdzenia pochodzenia oraz integralności przesłanych danych w postaci elektronicznej, jeżeli w przepisach wydanych na podstawie art. 3b § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.<sup>7)</sup>) minister właściwy do spraw finansów publicznych umożliwił podpisywanie określonych dokumentów w taki sposób.

<sup>5)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 379), która weszła w życie z dniem 1 marca 2017 r.

<sup>6)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>7)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 648, 768, 935, 1428, 1537 i 2169.

2. Decyzje i inne dokumenty wydawane przez organ celny w postaci elektronicznej podpisuje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub zaawansowanym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą certyfikatu celnego.

**Art. 11.** W celu ustalenia wartości celnej stosuje się bieżące kursy średnie walut obcych ogłaszane przez Narodowy Bank Polski.

**Art. 12.** (uchylony)

**Art. 13.** (uchylony)

**Art. 13a.** Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dla procedur specjalnych, o których mowa w art. 210 lit. b–d unijnego kodeksu celnego, w przypadku przeniesienia na terytorium kraju praw i obowiązków osoby korzystającej z procedury, szczegółowe warunki lub tryb takiego przeniesienia, a także wzór dokumentu stosowanego przy takim przeniesieniu, mając na uwadze zapewnienie skutecznego dozoru celnego.

**Art. 13b. 1.** Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z właściwym ministrem może upoważnić, w drodze rozporządzenia, inne organy administracji rządowej do wykonywania niektórych zadań organów celnych określając szczegółowy zakres upoważnienia tych organów oraz miejsca, w których wykonują one zadania organów celnych.

2. Organom administracji rządowej przy wykonywaniu zadań, o których mowa w ust. 1, przysługują prawa i obowiązki organów celnych.

## Rozdział 2

### Wprowadzanie towarów na obszar celny Unii i regulowanie sytuacji towarów

**Art. 14.** Towary mogą być wprowadzane na obszar celny Unii lub wyprowadzane z tego obszaru przez przejścia graniczne otwarte dla danego ruchu, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

**Art. 15. 1.** (uchylony)

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, wyznaczyć trasy przewozu do właściwego miejsca, o których mowa w art. 135 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, trasy wyprowadzenia towarów poza obszar celny Unii, o których mowa w art. 267 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, a także określić:

- 1) sposób poruszania się i przemieszczania towarów po tych trasach;
- 2) przypadki i warunki, które powinny zostać spełnione, aby przewóz towarów oraz ich wprowadzenie i wyprowadzenie mogły odbywać się poza wyznaczonymi trasami.

3. Przy wydawaniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, bierze się pod uwagę przepisy dotyczące ruchu turystycznego, ruchu przygranicznego, obrotu pocztowego lub ruchu o mało istotnym znaczeniu ekonomicznym, a także potrzebę zabezpieczenia towarów przed ich usunięciem spod dozoru celnego.

**Art. 16.** (uchylony)

**Art. 17.<sup>8)</sup>** Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, urzędy celno-skarbowe oraz podległe im oddziały celne, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary. Rozporządzenie powinno uwzględniać możliwość sprawowania dozoru celnego i kontroli celnej.

**Art. 17a. 1.** Organ celny może udzielić osobie mającej siedzibę na terytorium kraju i posiadającej możliwość wykonywania regularnych przewozów międzynarodowych pozwolenia na korzystanie z procedury TIR.

2. Organ celny może udzielić pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR, które polega na umożliwieniu upoważnionemu nadawcy w procedurze TIR samodzielnego otwierania procedury tranzytu TIR bez przedstawiania towaru i karnetu TIR organowi celnemu w urzędzie celnym wyjścia. Pozwolenie określa szczegółowy sposób korzystania z tego uproszczenia.

---

<sup>8)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

3. Uproszczenia, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się, jeżeli procedura tranzytu TIR została otwarta poza terytorium kraju. Uproszczenie ma zastosowanie wyłącznie w sytuacji, gdy dotyczy objęcia karnetem TIR w pierwszym urzędzie celnym wyjścia na terytorium kraju.

4. Do udzielenia pozwolenia, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio warunki określone w art. 191 rozporządzenia delegowanego. Do oceny spełnienia kryteriów, o których mowa w art. 39 lit. a, b i d unijnego kodeksu celnego, stosuje się przepisy art. 24, art. 25 i art. 27 rozporządzenia wykonawczego.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, dane wymagane we wnioskach o udzielenie pozwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz dokumenty załączane do tych wniosków, a także szczegółowy sposób korzystania z uproszczenia, o którym mowa w ust. 2, mając na uwadze ułatwienie formalności celnych oraz zapewnienie skutecznego dozoru celnego.

#### **Art. 18.** (uchylony)

**Art. 19.** 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne, w tym dokonywane z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, dokumenty, które mogą być wykorzystywane w charakterze zgłoszenia celnego, oraz dokumenty dołączane do zgłoszenia celnego. W rozporządzeniu należy w szczególności określić rodzaje i wzory dokumentów, które mogą być wykorzystywane w charakterze zgłoszenia celnego, sposób dokonywania zgłoszeń celnych dokonywanych z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego oraz wymogi dotyczące dokumentów dołączanych do zgłoszenia celnego. Rozporządzenie powinno uwzględniać różne formy dokonywania zgłoszenia celnego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dokumenty, na podstawie których odbywa się przewóz przesyłek pocztowych wprowadzanych na obszar celny Unii i wyprowadzanych poza ten obszar, oraz tryb przedstawiania towarów i dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym realizowanym przez operatora wyznaczonego, mając na uwadze specyfikę obrotu pocztowego, ułatwienie formalności celnych i zapewnienie skutecznego dozoru celnego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wprowadzania na obszar celny Unii i wyprowadzania poza ten obszar, a także obejmowania procedurą celną i powrotnym wywozem okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub nadzorowanych przez tego ministra, mając na uwadze prawidłową realizację obrotu towarowego oraz ułatwienie formalności celnych.

**Art. 20.** Zgłoszenie celne lub zgłoszenie do powrotnego wywozu dotyczące towaru niemającego charakteru handlowego wprowadzanego na obszar celny Unii lub wyprowadzanego z tego obszaru, dokonywane przez podróżnych, powinno być złożone najpóźniej w chwili przystąpienia organu celnego do kontroli celnej.

**Art. 21.** 1. Organ celny odmawia, w postaci papierowej lub elektronicznej, przyjęcia zgłoszenia celnego, wskazując przyczyny odmowy, jeżeli:

- 1) zgłoszenie nie odpowiada wymogom formalnym przewidzianym w przepisach prawa celnego, określającym formy dokonania takiego zgłoszenia, wymagane dane oraz dołączane do niego dokumenty;
- 2) nie są spełnione warunki do objęcia towaru wnioskowaną procedurą celną;
- 3) objęcie towaru wnioskowaną procedurą celną nie może nastąpić z powodu obowiązujących zakazów lub ograniczeń.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zgłoszenia do powrotnego wywozu.

#### **Art. 21a.** (uchylony)

#### **Art. 22.** (uchylony)

**Art. 23.** 1. Zgłaszający oblicza i wykazuje w zgłoszeniu celnym kwotę należności przywozowych lub wywozowych.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

**Art. 24.** 1. Towary zwolnione przez organ celny powinny zostać podjęte w terminie 30 dni od dnia ich zwolnienia.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin ten może zostać przedłużony na wniosek osoby zainteresowanej.



**Art. 25. (uchylony)**

**Art. 26. 1.** Wolne obszary celne mogą być tworzone na wniosek w celu:

- 1) ułatwienia międzynarodowego ruchu tranzytowego towarów, w szczególności w portach morskich, lotniczych, rzecznych lub miejscach przyległych do przejść granicznych;
- 2) rozwoju eksportu i tworzenia nowych miejsc pracy.

2. Wolne obszary celne tworzy się w miejscach niezamieszkałych, umożliwiających sprawowanie skutecznego dozoru celnego towarów wprowadzanych do wolnego obszaru celnego i z niego wyprowadzanych.

3. Zarządzającym wolnym obszarem celnym może być osoba, która spełnia następujące warunki:

- 1) ma siedzibę na obszarze celnym Unii;
- 2) przysługuje jej prawo własności lub użytkowania wieczystego nieruchomości, na której ma być utworzony wolny obszar celny;
- 3) zapewnia prawidłową realizację operacji dokonywanych w wolnym obszarze celnym;
- 4) wykaże, że utworzenie wolnego obszaru celnego jest uzasadnione gospodarczo.

3a. Wolny obszar celny może zostać utworzony, jeżeli organy celne mogą sprawować dozór celny bez konieczności stosowania środków administracyjnych niewspółmiernych do istniejącej potrzeby gospodarczej.

3b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze decyzji, odmawia utworzenia wolnego obszaru celnego w przypadku niespełnienia przesłanek jego utworzenia.

4. Wstęp do wolnego obszaru celnego oraz przemieszczanie się w nim odbywa się według zasad i na warunkach ustalonych z organem celnym.

5. Wolny obszar celny znosi się z urzędu lub na wniosek zarządzającego.

6. Wolny obszar celny znosi się z urzędu, w przypadku gdy:

- 1) wymagają tego zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) zarządzający rażąco naruszył przepisy podatkowe lub celne;
- 3) w wolnym obszarze celnym nie została podjęta działalność gospodarcza w terminie 24 miesięcy od dnia jego utworzenia.

**7. (uchylony)**

**Art. 27. 1.** Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o utworzenie, zmianę powierzchni lub zniesienie wolnego obszaru celnego oraz dokumenty, które należy do niego dołączyć, uwzględniając zakres informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi wolne obszary celne, określa ich obszar i wyznacza osobę zarządzającego, mając na uwadze spełnienie wymogów, o których mowa w art. 26 ust. 1–3a.

**Art. 28. (uchylony)**

**Art. 28a. 1.** Osoba zamierzająca prowadzić działalność przemysłową, handlową lub usługową w wolnym obszarze celnym składa powiadomienie, o którym mowa w art. 244 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, do organu celnego właściwego ze względu na położenie wolnego obszaru celnego.

2. Powiadomienie powinno zawierać w szczególności:

- 1) określenie osoby, która zamierza prowadzić działalność w wolnym obszarze celnym;
- 2) numer identyfikacyjny EORI.

3. Do powiadomienia należy dołączyć kopię zezwolenia lub koncesji, w przypadku działalności, której prowadzenie wymaga zezwolenia lub koncesji.

4. Zmiana danych, o których mowa w powiadomieniu lub załączonych dokumentach, wymaga zgłoszenia do organu celnego właściwego ze względu na miejsce złożenia powiadomienia, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

**Art. 29. (uchylony)**

**Art. 30. 1.** W celu podjęcia środków, o których mowa w art. 198 unijnego kodeksu celnego, organ celny może dokonać zajęcia towaru.

2. Zajęcie towaru może być dokonane bez względu na prawa osób trzecich i z pierwszeństwem przed wszystkimi obciążeniami i przywilejami.

3. Zajęcie towaru następuje w drodze decyzji.

4. (uchylony)

5. W sprawach o zajęcie towaru, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji dotyczące zajęcia ruchomości.

**Art. 31. 1.** Jeżeli umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne zakazują posiadania towarów, ich rozpowszechniania lub obrotu nimi albo uzależniają ich posiadanie, rozpowszechnianie lub obrót nimi od spełnienia określonych wymogów, a wymogi te nie zostały spełnione, organ celny w celu uregulowania sytuacji towaru może:

- 1) cofnąć towar poza obszar celny Unii lub nie zezwolić na opuszczenie tego obszaru,
  - 2) zająć towar i wystąpić o orzeczenie jego przepadku na rzecz Skarbu Państwa,
  - 3) wyrazić zgodę na zrzeczenie się towaru na rzecz Skarbu Państwa zgodnie z art. 199 unijnego kodeksu celnego
- chyba że umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne przewidują inny sposób postępowania.

2. O przepadku towaru na rzecz Skarbu Państwa orzeka, na wniosek organu celnego, sąd, stosując przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Niemożność ustalenia osoby, na której ciąży obowiązek wynikający z przepisów prawa celnego, nie stanowi przeszkody do wystąpienia z wnioskiem o orzeczenie przepadku towaru i do orzeczenia tego przepadku.

3. Przepis ust. 2 stosuje się również, gdy umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne przewidują przepadek towaru.

4. Wyroby tytoniowe oraz produkty lecznicze, których przepadek orzeczono lub które były przedmiotem zrzeczenia na rzecz Skarbu Państwa, podlegają zniszczeniu.

5. Napoje alkoholowe oraz kosmetyki, których przepadek orzeczono lub które były przedmiotem zrzeczenia na rzecz Skarbu Państwa, podlegają zniszczeniu w całości albo w części, jeżeli sprzedaż tych towarów jest niemożliwa, znacznie utrudniona lub nieuzasadniona lub towary te nie odpowiadają warunkom dopuszczenia do obrotu określonym w przepisach odrębnych.

6. (uchylony)

7.<sup>9)</sup> W przypadku gdy zajęty towar jest dobrem kultury w rozumieniu ustawy z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury (Dz. U. poz. 1086), organ celny przekazuje go w depozyt instytucji kultury wskazanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

**Art. 32. 1.** W celu uregulowania sytuacji towarów innych niż będące przedmiotem zakazów lub ograniczeń organ celny może zająć towar i wystąpić o orzeczenie jego przepadku na rzecz Skarbu Państwa, chyba że przepisy prawa celnego stanowią inaczej.

2. (uchylony)

3.<sup>10)</sup> W przypadku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 31 ust. 2 i 7.

4. (uchylony)

**Art. 33. 1.** W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do sprzedaży towaru, o której mowa w art. 250 rozporządzenia wykonawczego, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. Przepisy działu II rozdziału 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, 1475 i 1954) dotyczące zobowiązanego stosuje się do osoby, na której ciąży obowiązek wynikający z przepisów prawa celnego, lub każdej innej osoby, w której posiadaniu znajduje się towar.

3. W przypadku gdy zobowiązany jest nieznany, w dokumentach stosowanych przy sprzedaży wskazuje się ten fakt.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. Jeżeli sprzedaż towaru jest dokonywana pod warunkiem objęcia określoną procedurą celną albo powrotnym wywozem, obowiązki wynikające z przepisów prawa celnego powstają z chwilą wydania towaru nabywcy.

**Art. 34.** (uchylony)

<sup>9)</sup> Dodany przez art. 62 pkt 1 ustawy z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury (Dz. U. poz. 1086), która weszła w życie z dniem 20 czerwca 2017 r.

<sup>10)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 9.

**Art. 35. 1.** W depozycie urzędu celno-skarbowego przechowuje się czasowo:<sup>11)</sup>

- 1) towary nieunijne przed objęciem procedurą celną lub uregulowaniem sytuacji towarów w inny sposób bądź towary unijne niedopuszczone do wywozu, jeżeli cofnięcie towarów odpowiednio poza obszar celny Unii lub na ten obszar albo ich złożenie w magazynie czasowego składowania jest niemożliwe lub utrudnione;
- 2) towary zajęte w celu podjęcia środków, o których mowa w art. 198 unijnego kodeksu celnego;
- 3) inne towary, w przypadkach przewidzianych w przepisach odrębnych.

2. Towary przyjęte do przechowania w depozycie mogą być przekazane przez organ celny innej osobie do przechowania pod dozorem celnym.

3. Przechowaniu w depozycie nie podlegają towary niebezpieczne, szkodliwe dla zdrowia lub środowiska naturalnego oraz łatwo psujące się.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki przyjmowania towarów do depozytu i wydawania towarów z depozytu,
- 2) przypadki, w których organ celny odmówi przyjęcia towarów do depozytu,
- 3) terminy przechowywania towarów w depozycie

– mając na uwadze, w szczególności, rodzaj towarów oraz uproszczenie formalności w przyjmowaniu towarów do depozytu.

**Art. 35a.** Pozwolenia, o których mowa w art. 185 unijnego kodeksu celnego, są udzielane przedsiębiorcom dokonującym zgłoszeń celnych w swoim imieniu i na swoją rzecz.

**Art. 35b.** Składający rozliczenie zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy, że w przypadku nieuiszczenia w terminie w całości lub w części należności pieniężnej wynikającej z rozliczenia zamknięcia, rozliczenie niniejsze stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie, że rozliczenie zamknięcia stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

### Rozdział 3

#### Zwolnienia celne

**Art. 36.** Zwolnienie od należności przywozowych lub należności wywozowych stosuje się na wniosek zgłaszającego.

**Art. 37. 1.** Zwolnione od należności przywozowych są paliwa, smary i inne materiały eksploatacyjne niezbędne do funkcjonowania środków transportu, innych niż wymienione w art. 107 ust. 1 lit. a Rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych, przewożone w tych środkach transportu, wykorzystywane do ich napędu lub działania instalacji, w które są wyposażone.

2. Towary, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wykorzystywane w innych środkach transportu niż ten, w którym zostały przywiezione, ani nie mogą zostać usunięte z tego środka transportu, chyba że jest to konieczne ze względu na jego naprawę, oraz nie mogą zostać odpłatnie lub nieodpłatnie odstąpione przez osobę korzystającą ze zwolnienia.

3. W przypadku naruszenia warunku, o którym mowa w ust. 2, powstaje dług celny. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu naruszenia warunku i według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia warunku, przepis art. 85 unijnego kodeksu celnego stosuje się odpowiednio.

**Art. 38. 1.** Zwolnione od należności przywozowych są środki spożywcze oraz zapasy pokładowe przywożone w innych niż wymienione w art. 107 ust. 1 lit. a Rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych środkach transportu, użytkowanych w celach zarobkowych, przeznaczone do konsumpcji lub jednorazowego zużycia przez załogę lub pasażerów w tych środkach transportu w czasie rejsu lub podróży, jeżeli tego rodzaju usługa jest normalną praktyką.

2. W przypadku sprzedaży podróżnym towarów, o których mowa w ust. 1, opakowania towarów muszą być oznaczone w sposób umożliwiający ich identyfikację poza środkiem transportu.

3. Zwolnień, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do alkoholu i napojów alkoholowych z pozycji 2208 Taryfy celnej oraz tytoniu i wyrobów tytoniowych przewożonych w wagonach restauracyjnych kolejowych środków transportu.

**Art. 39.** (uchylony)

**Art. 40.** (uchylony)

<sup>11)</sup> Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

**Art. 41.** Na zasadzie wzajemności i pod warunkiem nieodstępowania towarów przez okres 3 lat od dnia dopuszczenia do obrotu osobom innym niż wymienione w tym artykule zwolnione od należności przywózowych, zgodnie z postanowieniami Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. poz. 232), Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 24 kwietnia 1963 r. (Dz. U. z 1982 r. poz. 98), oraz Konwencji o misjach specjalnych, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 16 grudnia 1969 r. (Dz. U. z 1985 r. poz. 245), są towary przeznaczone do użytku:

- 1) urzędowego obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej, a także organizacji międzynarodowych mających siedzibę lub placówkę w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) osobistego uwierzytelnionych w Rzeczypospolitej Polskiej szefów przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, osób należących do personelu dyplomatycznego tych przedstawicielstw i misji specjalnych, osób należących do personelu organizacji międzynarodowych oraz innych osób korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych, jak również pozostających z nimi we wspólnocie domowej członków ich rodzin;
- 3) osobistego urzędników konsularnych państw obcych oraz pozostających z nimi we wspólnocie domowej członków ich rodzin;
- 4) osobistego osób niekorzystających z immunitetów, a należących do cudzoziemskiego personelu przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej.

**Art. 42.** Zwolnione od należności przywózowych są towary przywożone w zakresie przewidzianym w Umowie między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, sporządzonej w Londynie dnia 19 czerwca 1951 r. (Dz. U. z 2000 r. poz. 257 oraz z 2008 r. poz. 1052).

**Art. 43.** Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz jednostek i organizacji uprawnionych do korzystania ze zwolnienia od należności przywózowych, o których mowa w art. 43 lit. b Rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych, mając na uwadze rodzaj działalności prowadzonej przez te jednostki i organizacje.

**Art. 44.** Minister właściwy do spraw nauki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz prywatnych instytucji, których podstawową działalnością jest nauczanie lub prowadzenie badań naukowych, uprawnionych do korzystania ze zwolnienia od należności przywózowych, o których mowa w art. 44 ust. 2 lit. b Rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych, mając na uwadze rodzaj działalności prowadzonej przez te instytucje.

**Art. 45.** Minister właściwy do spraw nauki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz prywatnych instytucji, których podstawową działalnością jest nauczanie lub prowadzenie badań naukowych, uprawnionych do korzystania ze zwolnienia od należności przywózowych, o których mowa w art. 53 ust. 2 lit. b Rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych, mając na uwadze rodzaj działalności prowadzonej przez te instytucje.

**Art. 46.** Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz instytucji i laboratoriów uprawnionych do korzystania ze zwolnienia od należności przywózowych, o których mowa w art. 55 lit. a Rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych, mając na uwadze rodzaj działalności prowadzonej przez te instytucje i laboratoria.

**Art. 47.** Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz szpitali i innych jednostek służby zdrowia oraz medycznych instytutów badawczych uprawnionych do korzystania ze zwolnienia od należności przywózowych, o których mowa w art. 57 ust. 1 Rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych. W wykazie mogą być umieszczone tylko jednostki, które gwarantują wykorzystanie zwolnionych od należności przywózowych towarów zgodnie z przeznaczeniem.

**Art. 48.** Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz instytucji powołanych do kontroli jakości surowców używanych do produkcji produktów leczniczych, uprawnionych do korzystania ze zwolnienia od

należności przywozowych, o których mowa w art. 59 Rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych. W wykazie mogą być umieszczone tylko instytucje, które wykorzystują substancje posiadające atest Światowej Organizacji Zdrowia w celu kontroli jakości surowców używanych do produkcji produktów leczniczych oraz gwarantują wykorzystanie zwolnionych od należności przywozowych towarów zgodnie z przeznaczeniem.

**Art. 49.** Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie muszą spełniać instytucje i organizacje, o których mowa w art. 61 ust. 1 Rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych, mając na uwadze rodzaj i charakter działalności prowadzonej przez te instytucje i organizacje.

**Art. 50.** Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie muszą spełniać instytucje i organizacje, o których mowa w art. 67 ust. 1 lit. b oraz w art. 68 ust. 1 lit. b Rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych, mając na uwadze rodzaj i charakter działalności prowadzonej przez te instytucje i organizacje.

## Rozdział 4

### Dług celny

#### **Art. 51.** (uchylony)

**Art. 52. 1.** Gwarantem zatwierdzonym przez organy celne, o którym mowa w art. 94 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, jest osoba wpisana do wykazu gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych, zwanego dalej „wykazem”.

2. Do wykazu wpisuje się osobę, która:

- 1) ma siedzibę na obszarze celnym Unii;
- 2) prowadzi na terytorium kraju działalność:
  - a) bankową albo
  - b) ubezpieczeniową;
- 3) posiada uprawnienie do udzielania gwarancji;
- 4) daje rękojmię prawidłowego wywiązywania się z zobowiązań wobec organów celnych.

3. Wykaz prowadzi i dokonuje w nim odpowiednich wpisów minister właściwy do spraw finansów publicznych.

4. Wpis do wykazu następuje na wniosek zainteresowanej osoby, złożony do ministra właściwego do spraw finansów publicznych, po uzyskaniu od Komisji Nadzoru Finansowego informacji:

- 1) potwierdzającej spełnianie przez tę osobę:
  - a) warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3,
  - b) wymogów kapitałowych określonych przepisami prawa;
- 2) o toczących się przed Komisją Nadzoru Finansowego postępowaniach wobec tej osoby.

5. W przypadku instytucji kredytowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876), oraz zakładu ubezpieczeń, który wykonuje działalność na podstawie przepisów rozdziału 8 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170, 1089, 1926 i 2102), Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje informację, o której mowa w ust. 4, niezwłocznie po otrzymaniu informacji od właściwego organu nadzoru państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. Wykaz składa się z dwóch części, w których wpisuje się:

- 1) w części I – banki i instytucje kredytowe;
- 2) w części II – zakłady ubezpieczeń.

7. Wpis do wykazu zawiera nazwę osoby oraz adres jej siedziby.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje decyzje o wpisie do wykazu, odmowie dokonania wpisu oraz skreśleniu z wykazu. Decyzje są przekazywane do wiadomości Komisji Nadzoru Finansowego.

9. Komisja Nadzoru Finansowego jest zobowiązana niezwłocznie powiadamiać ministra właściwego do spraw finansów publicznych o zmianach:

- 1) dotyczących informacji, o których mowa w ust. 4;
- 2) danych, o których mowa w ust. 7.

10. Z wykazu skreśla się osobę, jeżeli:

- 1) nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 2;
- 2) nie wywiązuje się z zobowiązań wobec organów celnych;
- 3) złożyła wniosek o skreślenie z wykazu;
- 4) uległa likwidacji.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia i aktualizuje do celów informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych wykaz, a także informację o gwarantach akredytowanych w Unii, o których mowa w art. 94 ust. 1 unijnego kodeksu celnego.

**Art. 53.** Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób złożenia zabezpieczenia w formie depozytu w gotówce,
- 2) dokumenty uważane za równoważne z depozytem w gotówce, mające wartość płatniczą, które mogą być przyjmowane przez organy celne,
- 3) sposób potwierdzenia przez organ celny złożenia zabezpieczenia

– mając na uwadze, w szczególności, jednolitość postępowania w tym zakresie, a także uwzględniając potrzeby gospodarcze przedsiębiorców.

**Art. 54.** Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia:

- 1) określić formy zabezpieczenia, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c unijnego kodeksu celnego, oraz przypadki i warunki korzystania z tych form zabezpieczenia,
- 2) zezwolić, aby zobowiązanie gwaranta było składane w formie innej niż określono w załącznikach 32-01, 32-02 i 32-03 do rozporządzenia wykonawczego, zgodnie z art. 151 ust. 7 rozporządzenia wykonawczego, a także określić tę formę

– biorąc pod uwagę zapewnienie skuteczności poboru należności celnych.

**Art. 55.** Organ celny odstępuje od powiadomienia o długu celnym w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego.

**Art. 56.** W przypadku, o którym mowa w art. 103 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, powiadomienie dłużnika o kwocie należności nie może nastąpić po upływie 5 lat, licząc od dnia powstania długu celnego.

**Art. 57. 1.** Za termin dokonania zapłaty kwoty należności uważa się:

- 1)<sup>12)</sup> przy zapłacie gotówką – dzień wpłacenia kwoty należności w kasie urzędu skarbowego lub w kasie podmiotu obsługującego ten urząd lub na rachunek właściwego urzędu skarbowego w banku, w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w biurze usług płatniczych, w instytucji płatniczej lub w instytucji pieniądza elektronicznego;
- 2) w obrocie bezgotówkowym – dzień obciążenia rachunku bankowego dłużnika lub rachunku dłużnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub rachunku płatniczego dłużnika w instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego na podstawie polecenia przelewu lub zapłaty za pomocą innego niż polecenie przelewu instrumentu płatniczego, zwanego dalej „innym instrumentem płatniczym”.

2.<sup>13)</sup> W przypadku polecenia przelewu z rachunku bankowego dłużnika w banku lub instytucji kredytowej lub rachunku płatniczego dłużnika w unijnej instytucji płatniczej w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003) lub unijnej instytucji pieniądza elektronicznego niemających siedziby lub oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za termin zapłaty kwoty należności uważa się dzień złożenia zlecenia płatniczego przez dłużnika, jeżeli wpłacana kwota zostanie uznana na rachunku bankowym urzędu skarbowego w terminie wskazanym

<sup>12)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>13)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

w art. 54 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. W razie przekroczenia tego terminu za termin zapłaty uważa się dzień uznania kwoty na rachunku bankowym urzędu skarbowego.

3.<sup>13)</sup> Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności i po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek bankowy urzędu skarbowego, uwzględniając dane identyfikujące wpłacającego oraz tytuł wpłaty.

**Art. 57a. 1.**<sup>14)</sup> Zlecenia płatnicze na rzecz urzędów skarbowych mogą być składane również w postaci elektronicznej, przy użyciu oprogramowania udostępnionego przez bank lub innego dostawcę usług płatniczych w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych uprawnionego do przyjmowania zleceń płatniczych, albo w inny sposób uzgodniony z bankiem lub z innym dostawcą usług płatniczych przyjmującym zlecenie.

2. Zlecenie płatnicze, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać dane identyfikujące wpłacającego oraz wskazywać tytuł wpłaty, przy czym niepodanie lub błędne podanie tych informacji stanowi podstawę do odmowy realizacji wpłaty gotówkowej lub polecenia przelewu.

3.<sup>15)</sup> Rozliczanie płatności na rzecz urzędu skarbowego następuje poprzez międzybankowy system rozliczeń elektronicznych w krajowej organizacji rozliczeniowej lub poprzez system elektronicznych rozrachunków międzyoddziałowych Narodowego Banku Polskiego.

**Art. 57b. 1.** W przypadku, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2, dłużnik ponosi koszty opłat i prowizji związanych z zapłatą kwoty należności za pomocą innego instrumentu płatniczego.

2.<sup>16)</sup> W miejscu zapłaty innym instrumentem płatniczym urząd skarbowy jest obowiązany zamieścić informację o pobieraniu i wysokości opłat i prowizji z tytułu płatności za pomocą tego instrumentu. Przed dokonaniem zapłaty należności za pomocą innego instrumentu płatniczego dłużnik jest informowany o pobieraniu i wysokości opłat i prowizji z tytułu zapłaty za pomocą tego instrumentu.

3.<sup>16)</sup> Zapłata należności za pomocą innego instrumentu płatniczego jest możliwa, jeżeli urząd skarbowy dysponuje odpowiednim urządzeniem do autoryzacji transakcji płatniczych.

**Art. 58.** Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wyrażoną w euro równowartość kwoty, powyżej której należności uiszcza się w formie bezgotówkowej. Rozporządzenie powinno uwzględniać zachowanie bezpieczeństwa w obrocie pieniężnym.

**Art. 59.** Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) termin, w którym może być złożony wniosek o wydanie pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności celnych w przypadku, o którym mowa w art. 110 lit. a unijnego kodeksu celnego,
- 2) termin, od którego możliwe jest korzystanie z odroczenia płatności należności celnych w przypadkach, o których mowa w art. 110 lit. b lub c unijnego kodeksu celnego,
- 3) termin płatności należności celnych w przypadkach, o których mowa w art. 111 ust. 3 lub 4 unijnego kodeksu celnego – biorąc pod uwagę zapewnienie jednolitości postępowania organów celnych oraz ułatwienie formalności celnych.

**Art. 60.** (uchylony)

**Art. 61. 1.** Jeżeli nie zostało złożone zabezpieczenie albo gdyby kwota złożonego zabezpieczenia nie pokryła kwoty wynikającej z długu celnego, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 3 działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, chyba że przepisy prawa celnego stanowią inaczej.

2. Zabezpieczenia można dokonać również:

- 1) przed zaksięgowaniem kwoty należności;
- 2) w toku postępowania celnego lub kontroli celnej, przed wydaniem decyzji określającej kwotę należności wynikającą z długu celnego.

3. Zabezpieczenie następuje w drodze decyzji. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, organ celny określa w decyzji o zabezpieczeniu przybliżoną kwotę należności w oparciu o dane dotyczące podstawy ustalenia wysokości tej kwoty.

4. (uchylony)

<sup>14)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>15)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>16)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

5. (uchylony)

**Art. 62.** (uchylony)

**Art. 63.** 1. Decyzja o zabezpieczeniu, o której mowa w art. 61, wygasa po upływie 10 dni od dnia powiadomienia dłużnika o wysokości zaksięgowanej kwoty należności.

2. (uchylony)

**Art. 63a.** 1. W przypadku uchylecia decyzji określającej kwotę należności wynikającą z długu celnego i przekazania sprawy do rozpatrzenia właściwemu organowi celnemu kwota należności uiszczona na podstawie decyzji określającej tę kwotę staje się zabezpieczeniem kwoty wynikającej z długu celnego w dniu następującym po dniu doręczenia decyzji o uchyleniu przez organ celny lub po dniu doręczenia organowi celnemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego stwierdzającego nieważność lub uchylającego tę decyzję, wraz ze stwierdzeniem jego prawomocności.

2. Jeżeli zostanie wydana nowa decyzja określająca kwotę należności w tej sprawie, to:

- 1) różnica pomiędzy zabezpieczeniem, o którym mowa w ust. 1, a kwotą wynikającą z nowej decyzji jako nadwyżka zabezpieczenia podlega zwolnieniu;
- 2) pozostała część zabezpieczenia jest zaliczana na poczet należności wynikających z nowej decyzji.

**Art. 64.** (uchylony)

**Art. 65.** 1. Termin, o którym mowa w art. 108 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, wynosi 10 dni.

2.<sup>17)</sup> Kwotę należności celnych nieuiszczoną w terminie pokrywa się ze złożonego zabezpieczenia.

3. Do ustalenia stawki odsetek kredytowych, o której mowa w art. 112 unijnego kodeksu celnego, oraz stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 114 unijnego kodeksu celnego, stosuje się stopę referencyjną ustalaną zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

6a. (uchylony)

6b. (uchylony)

7. Kwota należności można dochodzić w terminie 5 lat, licząc od dnia, w którym zostały zaksięgowane.

8. Bieg przedawnienia terminu, o którym mowa w ust. 7, zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został zawiadomiony. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zakończono postępowanie egzekucyjne.

9. Kolejne wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie przerywa biegu terminu przedawnienia.

10. Bieg przedawnienia terminu, o którym mowa w ust. 7, zostaje zawieszony z dniem:

- 1) wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, o którym dłużnik został zawiadomiony;
- 2) wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

11. Termin przedawnienia biegnie dalej od dnia następującego po dniu:

- 1) prawomocnego zakończenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe;
- 2) doręczenia organowi celnemu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego.

**Art. 65a.** 1. W przypadku doręczania przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, zwanego dalej „operatorem”, przesyłek zawierających towary, w stosunku do których istnieje obowiązek uiszczenia należności przywózowych, operator jest zobowiązany pobrać te należności od odbiorcy przed wydaniem mu przesyłki.

---

<sup>17)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 7a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.



2.<sup>18)</sup> Pobrane należności przywozowe operator jest zobowiązany przekazać na rachunek urzędu skarbowego określonego na podstawie art. 70 ust. 5 w terminie 10 dni od dnia wydania przesyłki odbiorcy.

3.<sup>18)</sup> Najpóźniej następnego dnia roboczego po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, operator jest zobowiązany dostarczyć do urzędu celno-skarbowego, w którym przesyłka została przedstawiona, dowód przekazania należności przywozowych wraz z wykazem zawierającym numery dokumentów celnych dotyczących przesyłki, datę wydania przesyłki odbiorcy oraz kwotę należności przywozowych.

4. W przypadku niepobrania należności przywozowych od odbiorcy przesyłki, operator jest zobowiązany do uiszczenia tych należności w terminie 10 dni od dnia wydania przesyłki odbiorcy.

5. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 2 i 4, operator jest zobowiązany do zapłaty odsetek, o których mowa w art. 114 unijnego kodeksu celnego.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. Organ celny, w drodze decyzji, określa:

- 1) kwotę należności przywozowych wynikającą z dokumentów celnych towarzyszących przesyłce, nieprzekazanych lub nieuiszczonych przez operatora w terminie, o którym mowa w ust. 2 lub 4;
- 2) równowartość kwoty uiszczonej przez Rzeczpospolitą Polską za nieterminowe przekazanie środka własnego do budżetu Unii spowodowane niedotrzymaniem przez operatora terminów:
  - a) zwrotu organowi celnemu uzupełnionych i podpisanych przez odbiorcę przesyłki kart dokumentów celnych,
  - b) dostarczenia organowi celnemu dowodu przekazania należności przywozowych wraz z wykazem zawierającym numery dokumentów celnych, datę pobrania należności od odbiorcy oraz ich kwotę.

9. Operator jest zobowiązany do uiszczenia równowartości kwoty, o której mowa w ust. 8 pkt 2, pomniejszonej o kwotę odsetek, o których mowa w ust. 5.

10. W przypadku gdy organ celny wyda, na podstawie przepisów unijnego kodeksu celnego, decyzję o zwrocie lub umorzeniu w całości lub części należności przywozowych wynikających z dokumentów celnych, to:

- 1) zwrot tych należności następuje na rzecz operatora, jeżeli operator uiścił je w sytuacji, o której mowa w ust. 4;
- 2) umorzenie tych należności następuje również w stosunku do operatora.

**Art. 65b.** W przypadku przyjęcia przez operatora przesyłek zawierających towary przeznaczone do wywozu poza obszar celny Unii, w stosunku do których na nadawcy ciąży obowiązek uiszczenia należności wywozowych, przepisy art. 65a stosuje się odpowiednio, przy czym termin określony w art. 65a ust. 2 i 4 liczony jest od dnia, w którym nadawca przesyłki uzupełnił i podpisał odpowiedni dokument celny.

**Art. 65c.** Organ celny zawiadamia dłużnika o zawieszeniu biegu terminu przedawnienia kwoty należności w przypadku, o którym mowa w art. 65 ust. 10 pkt 1, najpóźniej z upływem terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 65 ust. 7, oraz o dalszym biegu terminu przedawnienia po upływie okresu zawieszenia.

**Art. 66.** 1. Do odpowiedzialności z tytułu długu celnego oraz odsetek, o których mowa w art. 114 unijnego kodeksu celnego, stosuje się odpowiednio przepisy art. 29 oraz działu III rozdziałów 14 i 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2.<sup>19)</sup> W zakresie wykonania obowiązków o charakterze pieniężnym lub niepieniężnym wynikających z przepisów prawa celnego stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, chyba że przepisy prawa celnego stanowią inaczej.

**Art. 67. 1.** (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. Od ceł antydumpingowych zwracanych na podstawie decyzji Komisji Europejskiej, o której mowa w art. 11 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. UE L 343 z 22.12.2009,

<sup>18)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>19)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

str. 51, z późn. zm.<sup>20)</sup>), organ celny płaci odsetki, jeżeli decyzja Komisji Europejskiej nie zostanie wykonana w terminie, o którym mowa w art. 11 ust. 8 zdanie ostatnie tego rozporządzenia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, odsetki oblicza się w wysokości i według zasad obowiązujących dla wypłaty odsetek od zwracanych należności celnych.

**Art. 67a.** Do zaokrąglania podstaw naliczania należności przywozowych i wywozowych, kwoty tych należności oraz odsetek stosuje się odpowiednio art. 63 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

**Art. 68.** Kwota należności podlegających zwrotowi może zostać zaliczona na zaległe lub bieżące zobowiązania dłużnika wobec organu celnego.

**Art. 68a.** (uchylony)

#### Rozdział 4a

#### Wywóz, o którym mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia delegowanego

**Art. 68b. 1.** W przypadku, o którym mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia delegowanego, urząd celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, wydaje na wniosek osoby zainteresowanej zaświadczenie potwierdzające wywóz towarów.

2. Warunkiem wydania zaświadczenia jest przedstawienie przez wnioskodawcę dokumentów, z których jednoznacznie wynika, że towary będące przedmiotem wywozu zostały dostarczone do miejsca ich przeznaczenia i odebrane przez odbiorcę wskazanego w dokumentach przewozowych i fakturze.

#### Rozdział 5

#### Organy celne i ich właściwość<sup>21)</sup>

**Art. 69.<sup>22)</sup> 1.** Organem celnym, stosownie do swojej właściwości, jest:

- 1) naczelnik urzędu celno-skarbowego – jako organ pierwszej instancji;
- 2) dyrektor izby administracji skarbowej – jako:
  - a) organ odwoławczy od decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego,
  - b) organ pierwszej instancji w sprawach określonych w przepisach prawa celnego oraz przepisach odrębnych,
  - c) organ odwoławczy od decyzji wydanych przez ten organ w pierwszej instancji, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej;
- 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej – jako organ odwoławczy od decyzji, o których mowa w art. 70 ust. 2;
- 4) minister właściwy do spraw finansów publicznych – jako organ odwoławczy od decyzji wydanych przez ten organ w pierwszej instancji.

2. Organami wyższego stopnia są organy odwoławcze.

**Art. 70. 1.** Dyrektor izby administracji skarbowej jest właściwy w sprawach, o których mowa w:<sup>23)</sup>

- 1) art. 38 ust. 1, art. 89 ust. 5, art. 110, art. 112 ust. 1, art. 166 ust. 2, art. 179 ust. 1, art. 182 ust. 1, art. 185 ust. 1, art. 214 ust. 1 – w zakresie dotyczącym zatwierdzania ewidencji w wolnych obszarach celnych, art. 230, art. 233 ust. 4, art. 243 ust. 1 – w zakresie dotyczącym określania miejsc wejścia i wyjścia w wolnym obszarze celnym, i art. 244 ust. 2–4 unijnego kodeksu celnego;
- 2) art. 115 – z wyjątkiem wyznaczenia lub uznania miejsca w celu jednorazowego przedstawienia towarów organom celnym, art. 120 ust. 1 i art. 128 rozporządzenia delegowanego;

<sup>20)</sup> Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 7 z 12.01.2010, str. 22, Dz. Urz. UE L 237 z 03.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 344 z 14.12.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 18 z 21.01.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 44 z 19.02.2016, str. 20.

<sup>21)</sup> Tytuł rozdziału w brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>22)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>23)</sup> Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 12 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

3)<sup>24)</sup> art. 17a ust. 2 i art. 96 ust. 1 pkt 4–6.

2. Dyrektor lub dyrektorzy izb administracji skarbowej wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych są właściwi w sprawach dotyczących:<sup>25)</sup>

- 1) pozwoleń na korzystanie z procedury TIR;
- 2) wiążącej informacji taryfowej i wiążącej informacji o pochodzeniu towaru;
- 3) prowadzenia listy agentów celnych oraz wydawania decyzji w sprawach wpisu osoby na listę agentów celnych, skreślenia osoby z listy agentów celnych i zawieszenia w działalności agenta celnego;
- 4) wydawania decyzji w sprawach ochrony praw własności intelektualnej.

3.<sup>26)</sup> Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznaczy dyrektora lub dyrektorów izb administracji skarbowej właściwych do prowadzenia spraw, o których mowa w ust. 2. Rozporządzenie powinno szczegółowo określać zakres spraw, które może prowadzić wyznaczony dyrektor izby administracji skarbowej, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania zadań oraz jednolitości postępowania.

4.<sup>26)</sup> Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć dyrektora lub dyrektorów izb administracji skarbowej właściwych do prowadzenia spraw innych niż określone w ust. 2. Rozporządzenie powinno szczegółowo określać zakres spraw, które może prowadzić wyznaczony dyrektor izby administracji skarbowej, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania zadań oraz jednolitości postępowania.

5.<sup>26)</sup> Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, urząd skarbowy lub urzędy skarbowe, na których rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kwot z tytułu należności przywozowych lub wywozowych oraz z których rachunku bankowego dokonuje się wypłaty z tytułu zwrotu należności przywozowych lub wywozowych, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego poboru i zwrotu tych należności.

**Art. 71.** Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową organów celnych, mając na uwadze, w szczególności, zakres zadań wykonywanych przez te organy, a także rodzaje procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary. Rozporządzenie powinno uwzględniać możliwość sprawowania dozoru celnego i kontroli celnej, a także gospodarcze potrzeby przedsiębiorców.

**Art. 72.** W przypadku sporu o właściwość miejscową i rzeczową, przepisy art. 19 i 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

## Rozdział 6

### Postępowanie w sprawach celnych

**Art. 73. 1.** Do postępowania w sprawach celnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, art. 141–143, art. 168, art. 170 oraz działu IV rozdziałów 2, 5, 6, 9, 10, 11 – z wyłączeniem art. 200, oraz rozdziałów 21–23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, a do odwołań stosuje się odpowiednio także przepisy art. 140 § 1, art. 162 § 1–3, art. 163 § 2, art. 169 § 1 i 1a, art. 210 § 1 pkt 1–6 i 8 oraz § 2, art. 220–223, art. 226–229, art. 232, art. 233 § 1 i 2, art. 234 oraz art. 234a tej ustawy.

2. Czynności podjęte w sprawach celnych na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyjątkiem rozstrzygnięć, o których mowa w art. 163 § 2, art. 179 § 2, art. 228 § 1, art. 262 § 5, art. 263 § 1, art. 268 § 3 oraz art. 270a tej ustawy:

- 1) nie są uznawane za decyzje w rozumieniu przepisów prawa celnego;
- 2) są zaskarżalne tylko w odwołaniu od decyzji.

3. Do wydawania zaświadczeń stosuje się odpowiednio przepisy działu VIIa ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że odmowa wydania zaświadczenia lub zaświadczenia o treści żądanej przez osobę ubiegającą się o nie następuje w drodze decyzji w rozumieniu przepisów prawa celnego.

**Art. 73a.** (uchylony)

<sup>24)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 12 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>25)</sup> Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 12 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>26)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 12 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

**Art. 73b.** W sprawie wstrzymania wykonania decyzji właściwy jest:

- 1) organ celny, który wydał decyzję – do czasu przekazania odwołania wraz z aktami sprawy właściwemu organowi odwoławczemu;
- 2) organ odwoławczy – po otrzymaniu odwołania wraz z aktami sprawy.

**Art. 73c.** Na potrzeby stosowania przepisów prawa celnego za osobę uznaje się również spółkę cywilną.

**Art. 74.** W zakresie praw i obowiązków następców prawnych i podmiotów przekształconych stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 14 działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

**Art. 75.** (uchylony)

**Art. 76.** Czynności dokonane przez przedstawiciela celnego w granicach upoważnienia pociągają za sobą skutki bezpośrednio dla osoby, która go ustanowiła.

**Art. 77.** Przedstawiciel celny może udzielić dalszego upoważnienia do wykonania określonych czynności za zgodą osoby udzielającej upoważnienia.

**Art. 78.** (uchylony)

**Art. 79.** Agentem celnym jest osoba wpisana na listę agentów celnych.

**Art. 80.** 1. Na listę agentów celnych wpisuje się osobę fizyczną, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada kwalifikacje lub doświadczenie w zakresie obsługi celnej podmiotów gospodarczych;
- 3) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;
- 4) wystąpiła z wnioskiem o wpis na listę agentów celnych.

2. Warunek określony w ust. 1 pkt 2 należy uznać za spełniony, jeżeli wnioskodawca posiada:

- 1) dyplom ukończenia studiów wyższych, na kierunku w dziedzinie nauk ekonomicznych, prawnych lub technicznych, obejmującym wiedzę i umiejętności z zakresu prawa administracyjnego i finansowego, w szczególności prawa celnego, albo świadectwo ukończenia studiów podyplomowych w tym zakresie, lub
- 2) co najmniej trzyletnie doświadczenie w sprawach celnych albo
- 3) decyzję o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu agenta celnego wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65).

3. Przez doświadczenie w sprawach celnych należy rozumieć okres zawodowego wykonywania przed organem celnym czynności określonych przepisami prawa celnego lub okres kształcenia specjalistycznego w szkołach policealnych, przygotowującego do wykonywania takich czynności, w przypadku ukończenia go nie wcześniej niż 5 lat przed złożeniem wniosku o wpis.

4. Działalność agenta celnego może zostać zawieszona na czas toczącego się przeciwko agentowi postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

5. Agent celny jest obowiązany zawiadomić organ prowadzący listę agentów celnych o zaprzestaniu spełniania warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 3, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tego faktu.

6. Z listy agentów celnych skreśla się osobę w przypadku:

- 1) gdy przestała ona spełniać jeden z warunków, o których mowa w ust. 1;
- 2) jej śmierci.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia do celów informacyjnych listę agentów celnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia listy agentów celnych oraz tryb dokonywania wpisu na listę, a także dokumenty dołączane do wniosku o wpis, mając na uwadze zapewnienie sprawnego i jednolitego postępowania przy dokonywaniu wpisu.

**Art. 81.** (uchylony)

**Art. 82.** 1. W przypadku niemożności ustalenia osoby, na której ciąży obowiązki wynikające z przepisów prawa celnego, organ celny może podejmować wszelkie niezbędne działania w celu uregulowania sytuacji towaru, w tym także prowadzić postępowanie i wydawać decyzje w stosunku do osoby nieznanej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, decyzja jest wydawana bez oznaczania strony.

**Art. 83.** Pisma, w tym decyzje, skierowane do osób nieznanymi z miejsca pobytu lub adresu oraz decyzje, o których mowa w art. 82, wywiesza się na okres 14 dni w siedzibie organu celnego prowadzącego postępowanie. Pisma oraz decyzje uważa się za doręczone po upływie tego terminu.

**Art. 84.** 1. Osoba, która nie ma miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby na terytorium kraju lub w innym państwie członkowskim Unii, jeżeli nie ustanowiła przedstawiciela celnego, jest obowiązana do ustanowienia w kraju pełnomocnika do spraw doręczeń. Ustanowienie pełnomocnika jest skuteczne także w postępowaniu, o którym mowa w art. 31 ust. 2.

1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli doręczanie pism osobie następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 83.

3. (uchylony)

**Art. 85.** (uchylony)

**Art. 86.** 1. Organ celny może przyjąć jako dowód w postępowaniu dokumenty sporządzone przez organy celne państwa obcego lub inne uprawnione podmioty państwa obcego.

2. Organ celny może żądać od strony postępowania:

- 1) urzędowego tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym;
- 2) przedłożenia dokumentów zagranicznych zalegalizowanych przez właściwe organy polskie działające w kraju albo polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne lub urzędy konsularne.

**Art. 87.** (uchylony)

**Art. 88.** Prowadzenie postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe, wykroczenie skarbowe lub postępowania karnego nie stanowi przeszkody do prowadzenia postępowania w sprawie celnej.

**Art. 89.** 1. Jeżeli przepis prawa nie wymaga urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia, organ celny przyjmuje od strony, na jej wniosek, oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

2. Przed przyjęciem oświadczenia organ celny uprzedza stronę o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

**Art. 90.** Organ celny może połączyć toczące się przed nim oddzielne sprawy w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, jeżeli dotyczą tej samej osoby i są ze sobą w związku.

**Art. 90a.** (uchylony)

**Art. 90b.** Odwołanie od decyzji organu celnego powinno również wskazywać osobę, od której pochodzi, jej adres (miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedziby albo miejsca prowadzenia działalności) lub adres do doręczeń w kraju, numer EORI, o ile go posiada, a w przypadku nierezydentów – numer i serię paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, lub inny numer identyfikacyjny, o ile nie posiadają numeru EORI.

**Art. 90c.** W przypadku nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu organ odwoławczy wydaje jedną decyzję w sprawie nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu i uchybienia terminowi do wniesienia odwołania.

**Art. 90d.** Przed wydaniem decyzji organ odwoławczy wyznacza osobie siedmiodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego; termin ten za zgodą osoby może zostać skrócony.

**Art. 90e.** 1. Załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym powinno nastąpić nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy.

2. Do terminu określonego w ust. 1 nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa celnego dla dokonania określonych czynności oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy osoby składającej odwołanie albo z przyczyn niezależnych od organu.

**Art. 91.** Badania lub analizy towaru mogą być wykonywane przez laboratoria celne lub inne laboratoria akredytowane zgodnie z odrębnymi przepisami, a także przez jednostki naukowe lub inne podmioty, które dysponują metodami i wyposażeniem niezbędnym dla danego rodzaju badań lub analiz.

**Art. 92.** 1. Z tytułu przeprowadzonych badań lub analiz towarów pobierane są opłaty, w przypadku gdy:<sup>27)</sup>

- 1) badanie lub analiza zostaną przeprowadzone na żądanie osoby;
- 2) rozpatrzenie wniosku o wydanie wiążącej informacji taryfowej lub wiążącej informacji o pochodzeniu towaru wymaga przeprowadzenia badania lub analizy.
- 3) (uchylony)
- 4) (uchylony)

2. Osoba, na wezwanie organu celnego, jest obowiązana do uiszczenia zaliczki w określonej wysokości na pokrycie opłat za badania lub analizy, o których mowa w ust. 1.

2a. W przypadku nieuiszczenia zaliczki w wyznaczonym terminie:

- 1) uznaje się żądanie osoby za wycofane – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) organ celny odmawia przyjęcia wniosku lub wydaje decyzję o odmowie wydania wiążącej informacji – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Kwota opłat powinna odpowiadać rzeczywistym wydatkom poniesionym z tytułu przeprowadzonych badań lub analiz.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, ryczałtowe stawki opłat za badania lub analizy przeprowadzane przez laboratoria celne. Określając stawki opłat, należy uwzględnić rodzaj przeprowadzanych badań lub analiz, stopień ich skomplikowania i pracochłonność.

**Art. 93.** 1. Pobierane są opłaty, stanowiące dochody budżetu państwa, za:<sup>28)</sup>

- 1) przechowanie towarów w depozycie lub w magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny;
- 2)<sup>29)</sup> wykonywanie na wniosek osoby zainteresowanej czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu innym niż urząd celno-skarbowy lub poza czasem pracy urzędu celno-skarbowego.

1a.<sup>30)</sup> W przypadku przechowywania w depozycie urzędu celno-skarbowego towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 całkowita opłata za to przechowywanie nie może być niższa niż równowartość kwoty 10 euro i wyższa niż wartość celna towaru.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat oraz sposób ich obliczania za:

- 1) przechowywanie towarów w depozycie, w tym w depozycie, o którym mowa w ust. 1a, oraz w magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny, uwzględniając wartość celną tych towarów albo wartość rynkową towaru identycznego lub podobnego;
- 2) czynności przewidziane w przepisach prawa celnego, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając ich charakter.

**Art. 93a.** 1. Kwoty opłat, o których mowa w art. 92 i art. 93, są ustalane przez organ celny w drodze decyzji.

2. Doręczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, nie może nastąpić po upływie 3 lat, licząc od dnia zakończenia czynności, za dokonanie których pobierane są opłaty.

3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2, w odniesieniu do zabezpieczania i poboru opłat stosuje się odpowiednio przepisy prawa celnego, dotyczące zabezpieczania i poboru należności przywózowych.

<sup>27)</sup> Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>28)</sup> Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 14 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>29)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 14 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>30)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

**Art. 93b.** 1. Opłaty podlegają odpowiednio zwrotowi lub umorzeniu, gdy okaże się, że w chwili ich uiszczenia lub ustalenia, kwota tych opłat była nienależna.

2. Opłaty nie podlegają zwrotowi lub umorzeniu, w przypadku gdy fakty, które doprowadziły do uiszczenia lub ustalenia opłat nienależnych, są wynikiem świadomego działania osoby zobowiązanej.

3. Opłaty są zwracane lub umarzane po złożeniu wniosku przed upływem roku od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w art. 93a ust. 1.

4. W sprawie zwrotu lub umorzenia opłat w całości lub części organ celny orzeka w drodze decyzji.

5. W zakresie nieuregulowanym w ust. 3 i 4, w odniesieniu do zwrotu lub umorzenia opłat stosuje się odpowiednio przepisy prawa celnego, dotyczące zwrotu lub umorzenia należności przywozowych.

**Art. 94.** (uchylony)

**Art. 95.** Pozwolenia wydawane na podstawie przepisów prawa celnego nie podlegają opłacie skarbowej oraz innym opłatom o charakterze publicznoprawnym.

**Art. 95a.** (uchylony)

**Art. 95b.**<sup>31)</sup> 1. Indywidualne dane zawarte w zgłoszeniu celnym oraz innych dokumentach składanych przez zgłaszającego objęte są tajemnicą celną.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do danych zawartych w:

- 1) aktach postępowania celnego oraz aktach postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe;
- 2) dokumentacji rachunkowej organu celnego;
- 3) informacjach uzyskanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego z banków oraz z innych źródeł niż wymienione w ust. 1.

3. Do przestrzegania tajemnicy celnej obowiązani są funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej oraz członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, którzy w związku z wykonywaniem obowiązków uzyskali dostęp do informacji stanowiących tajemnicę celną.

4. Osoby wymienione w ust. 3 są obowiązane do złożenia na piśmie przyrzeczenia następującej treści:

„Przyrzekam, że będę przestrzegał tajemnicy celnej. Oświadczam, że są mi znane przepisy o odpowiedzialności karnej za ujawnienie tej tajemnicy.”.

5. Do przestrzegania tajemnicy celnej obowiązane są również inne osoby, którym udostępniono informacje objęte tajemnicą celną, chyba że na ich ujawnienie zezwala przepis prawa.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do osób, które przekazały informacje objęte tajemnicą celną.

7. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–6 przepisy art. 294 § 3, art. 295, art. 296–297a oraz art. 299–299b i art. 301 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

8. Naruszenie tajemnicy celnej podlega odpowiedzialności karnej jak za naruszenie tajemnicy skarbowej.

9. Przepisów o tajemnicy celnej nie stosuje się do informacji podlegających ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

## Rozdział 7

### Zasady postępowania z towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną

**Art. 96.** 1. W zakresie przewidzianym dla organów celnych postępowanie z towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną obejmuje czynności związane z przywozem towarów na obszar celny Unii i wywozem towarów z tego obszaru oraz:

- 1) sprawdzanie i saldowanie pozwoleń na przywóz lub wywóz oraz świadectw IP, o których mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1488/2001 z dnia 19 lipca 2001 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do obejmowania pewnych ilości niektórych produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską ustaleniami dotyczącymi uszlachetniania czynnego

<sup>31)</sup> Dodany przez art. 85 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

bez uprzedniego badania warunków gospodarczych (Dz. Urz. UE L 196 z 20.07.2001, str. 9, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 33, str. 126, z późn. zm.);

- 2) przyjmowanie, sprawdzanie i potwierdzanie wniosków o refundację;
- 3) pobór i badania laboratoryjne próbek towarów;
- 4) wydawanie pozwoleń na prowadzenie magazynów żywnościowych;
- 5) wydawanie pozwoleń na stosowanie procedury planowej;
- 6) uznawanie miejsc załadunku dla potrzeb odpraw towarów wywożonych z wnioskiem o refundację;
- 7) wykonywanie czynności dozoru i kontroli celnej w miejscach, w których towary objęte refundacją są składowane lub przetwarzane przed ich wywozem;
- 8) inne czynności wynikające z przepisów unijnych regulujących Wspólną Politykę Rolną.

2. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1, przepisy dotyczące przywozu towarów na obszar celny Unii i wywozu towarów z tego obszaru oraz wykonywania czynności kontroli celnej stosuje się odpowiednio.

3. Czynności w ramach postępowania z towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną w zakresie przewidzianym dla organów celnych są realizowane we współpracy z właściwą agencją płatniczą ustanowioną w przepisach odrębnych.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, sposób współpracy organów celnych z agencją płatniczą przy wykonywaniu zadań wynikających z przepisów unijnych regulujących Wspólną Politykę Rolną, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych zadań.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, dokumenty stosowane w obrocie towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną oraz szczegółowe warunki i tryb postępowania z tymi towarami, w zakresie przewidzianym dla organów celnych, mając na uwadze zapewnienie właściwego dozoru i kontroli celnej oraz wykonywania zadań wynikających z przepisów unijnych regulujących Wspólną Politykę Rolną. Rozporządzenie powinno określać wzory i szczegółowy sposób stosowania dokumentów, szczegółowe warunki i tryb wydawania pozwoleń na prowadzenie magazynów żywnościowych i stosowanie procedury planowej oraz szczegółowe warunki i tryb uznawania miejsc uznanych na potrzeby załadunku.

## Rozdział 8

### Ewidencja i statystyka dotycząca obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii

**Art. 97.** Użyte w niniejszym rozdziale określenia oznaczają:

- 1) zgłoszenie INTRASTAT – przekazanie organom celnym w postaci elektronicznej, sporządzonych w określony sposób, informacji dla celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii;
- 2) osoba zobowiązana – osobę fizyczną lub osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, uczestniczącą w obrocie towarowym z państwami członkowskimi Unii i zobowiązaną do przekazywania informacji dla celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii, zgodnie z przepisami unijnymi regulującymi statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Unii, przepisami o statystyce publicznej oraz przepisami niniejszej ustawy, lub jej przedstawiciela podatkowego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług.

**Art. 98.** 1. Osoba zobowiązana dokonuje zgłoszeń INTRASTAT na zasadach i w terminach określonych w przepisach unijnych regulujących statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Unii, przepisach o statystyce publicznej oraz przepisach niniejszej ustawy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb, sposób i terminy dokonywania zgłoszeń INTRASTAT i korekt tych zgłoszeń oraz przypadki, gdy dokonanie zgłoszenia INTRASTAT lub korekty tego zgłoszenia nie jest wymagane,
- 2) wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie INTRASTAT oraz korekta tego zgłoszenia,
- 3) szczegółowy tryb, sposób i terminy dokonywania upomnień oraz szczegółowy tryb dokonywania wezwań,
- 4) właściwość miejscową organów celnych w sprawach dotyczących zgłoszeń INTRASTAT i ich korekty

– mając na względzie wysokość progów statystycznych, która jest ustalana corocznie w programie badań statystycznych statystyki publicznej, zakres przekazywanych informacji wymaganych od osoby zobowiązanej oraz możliwość wykorzysta-



tania systemu teleinformatycznego, a także potrzebę zapewnienia skutecznego egzekwowania wykonania obowiązku przekazywania prawidłowych informacji dla celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii.

**Art. 99. 1.** Osoba zobowiązana może dokonywać zgłoszeń INTRASTAT przez przedstawiciela.

2. Przedstawicielem, o którym mowa w ust. 1, może być osoba, o której mowa w art. 5 pkt 4 unijnego kodeksu celnego, w szczególności przedstawiciel celny.

**Art. 100. 1.** W przypadku niewykonania lub nieprawidłowego wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 98 ust. 1, organ celny, nie więcej niż trzykrotnie, upomina w postaci papierowej lub elektronicznej osobę zobowiązaną o konieczności złożenia zgłoszenia INTRASTAT lub dokonania korekty zgłoszenia już dokonanego.

2. Organ celny, przed skierowaniem upomnienia o konieczności dokonania korekty zgłoszenia INTRASTAT, może wezwać, telefonicznie, telefaksem lub za pomocą innego środka łączności, osobę zobowiązaną do dokonania korekty zgłoszenia lub złożenia wyjaśnień w tym zakresie.

**Art. 101. 1.** Na osobę zobowiązaną, która pomimo trzykrotnego upomnienia, o którym mowa w art. 100 ust. 1, za okres sprawozdawczy:

- 1) nie dokonała zgłoszenia INTRASTAT lub
- 2) nie dokonała korekty złożonego uprzednio zgłoszenia INTRASTAT

– organ celny może nałożyć karę pieniężną w wysokości 3000 zł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, organ celny nakłada w drodze decyzji.

3. Termin płatności kary pieniężnej wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

4.<sup>32)</sup> Karę pieniężną uiszcza się gotówką w kasie urzędu skarbowego lub przekazuje na rachunek bankowy urzędu skarbowego określonego na podstawie art. 70 ust. 5.

5. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

6. Do dochodzenia kary pieniężnej stosuje się odpowiednio art. 65 ust. 7–11.

**Art. 102.** Do postępowania w sprawach ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii, w zakresie nieuregulowanym przepisami unijnymi regulującymi statystykę dotyczącą obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii, przepisami o statystyce publicznej oraz przepisami niniejszej ustawy, stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, działu III rozdziału 14 oraz działów IV i VIIa ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

## Rozdział 9

### Przepis końcowy

**Art. 103.** Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych ustawą z dnia 19 marca 2004 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne (Dz. U. poz. 623 oraz z 2005 r. poz. 214)<sup>33)</sup>.

<sup>32)</sup> W brzmieniu ustalonym przez art. 85 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

<sup>33)</sup> Ustawa weszła w życie z dniem 1 maja 2004 r. na podstawie art. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.